

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral och av vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral samt sex lagar som har samband med den ändras. Skogscentralernas offentliga förvaltningsuppgifter skall organiseras så att de överensstämmer med grundlagens krav. Enligt propositionen skall sådana uppgifter som föreskrivits för skogscentralerna och som kan anses innefatta betydande utövning av offentlig makt överföras till Landsbygdsverket som inleder sin

verksamhet den 1 maj. För att trygga en oavhängig och opartisk skötsel av de uppgifter som innefattar sådan utövning av offentlig makt som däremot inte betraktas som betydande skall dessa uppgifter tydligare än för närvarande särskiljas från skogscentralernas övriga verksamhet.

De lagar som ingår i propositionen avses träda i kraft den 1 maj 2007.

INNEHÅLLSFÖRTEKNCNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTEKNCNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1. Inledning.....	4
1.1. Skogscentralerna och skogsbrukets utvecklingscentral	4
1.2. Skogscentralernas och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapios offentliga förvaltningsuppgifter.....	4
1.3. Nuläge	6
2. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	6
2.1. Målsättning	6
2.2. Alternativ.....	7
2.3. De viktigaste förslagen.....	8
3. Propositionens konsekvenser	9
3.1. Samhälleliga konsekvenser	9
3.2. Ekonomiska konsekvenser	9
3.3. Konsekvenser i fråga om organisation och personal	10
4. Beredningen av propositionen.....	11
5. Samband med andra propositioner	12
DETALJMOTIVERING	13
1. Lagförslag	13
1.1. Lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral	13
1.2. Lag om Landsbygdsverket	20
1.3. Skogslagen	20
1.4. Lagen om finansiering av hållbart skogsbruk.....	26
1.5. Lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog.....	29
1.6. Lagen om skogsvårdsföreningar	30
1.7. Lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering	31
2. Närmare bestämmelser	32
3. Ikraftträdande.....	32
4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	32
LAGFÖRSLAG	36
om ändring av lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral	36
om ändring av 2 § i lagen om Landsbygdsverket	39
om ändring av skogslagen.....	39
om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk	42
om ändring av lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog.....	44
om ändring av 21 och 22 § i lagen om skogsvårdsföreningar	45
om ändring av 4 § i lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering.....	46
BILAGA	47
PARALLELLTEXTER	47
om ändring av lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral	47
om ändring av skogslagen.....	56

om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk	62
om ändring av lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog.....	68
om ändring av 21 och 22 § i lagen om skogsvårdsföreningar	70
om ändring av 4 § i lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering.....	71
BILAGA 2.....	73
UTKAST TILL FÖRORDNINGAR.....	73
om ändring av förordningen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral	73
om ändring av förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk	75
om ändring av 5 § i skogsförordningen.....	76

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

1.1. Skogscentralerna och skogsbrukets utvecklingscentral

De 13 skogscentraler som är verksamma på landskapsnivå och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio som har riksomfattande verksamhet bildar en organisation som främjar och utövar tillsyn över skogsbruket. Deras verksamhet grundar sig på lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/1995), nedan skogscentrallagen. Verksamheten finansieras i stor utsträckning med hjälp av årliga anslag i statsbudgeten.

Skogscentralerna och utvecklingscentralen sköter uppgifter som gäller en hållbar skötsel och användning av skogarna, bevarande av skogarnas mångfald samt andra uppgifter som hör samman med främjande av enskilt skogsbruk. Vid sidan av de uppgifter som hänför sig till främjande av skogsbruket sköter skogscentralerna vissa myndighetsuppgifter som gäller enskilt skogsbruk. Dessutom utövar skogscentralerna tillsyn över att de lagar som gäller skogsbruket följs i alla skogsägares skogar. Utvecklingscentralens uppgiftsområde omfattar inte myndighetsuppgifter.

Skogscentralerna och utvecklingscentralen är enligt lag statsbidragsorganisationer och de anses höra till den s.k. medelbara statsförvaltningen.

Skogscentralerna och utvecklingscentralen står under jord- och skogsbruksministeriets styrning och tillsyn och de har begränsad rättskapacitet och rättshandlingsförmåga. Varken utvecklingscentralen eller skogscentralerna får utöva sådan näringsverksamhet som inte främjar deras mål eller som äventyrar skötseln av deras lagstadgade uppgifter. Jord- och skogsbruksministeriets tillsyn omfattar all verksamhet vid skogscentralerna och utvecklingscentralen. På skogscentralernas och utvecklingscentralens statsunderstödda verksamhet tillämpas i regel resultatstyrningsmodellen.

Skogscentralernas och

utvecklingscentralens verksamhet finansieras med medel under moment 30.60.42 i statsbudgeten (*Statsbidrag till organisationer för främjande och övervakning av skogsbruk*). År 2006 uppgår det direkta statsunderstödet till 44 179 000 euro. Skogscentralerna och utvecklingscentralen får även annan offentlig finansiering för sin statsunderstödda verksamhet. År 2005 uppgick beloppet av denna finansiering till 7 424 244 euro. Vid sidan av den offentliga finansieringen fick skogscentralerna och utvecklingscentralen dessutom 2 606 309 euro i form av annan finansiering för sin statsunderstödda verksamhet. År 2005 motsvarade den offentliga finansieringens andel 95,4 % av intäkterna för den statsunderstödda verksamheten och 61,3 % av intäkterna för all verksamhet.

År 2005 uppgick det sammanlagda antalet årsverken vid skogscentralerna och utvecklingscentralen till 1 231. Den statsunderstödda verksamhetens andel motsvarade 870 årsverken, av vilka tillsyns- och kontrollverksamhetens andel utgjorde 242 årsverken.

1.2. Skogscentralernas och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapios offentliga förvaltningsuppgifter

Enligt 1 § i skogscentrallagen sköter de regionala skogscentralerna och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio uppgifter som gäller en bärkraftig skötsel och användning av skogarna, bevarande av skogarnas mångfald samt annat främjande av skogsbruket.

I och med att skogscentralerna har inrättats med stöd av lag, deras uppgifter regleras i lagstiftningen och de uppgifter som föreskrivs för dem finansieras med hjälp av statens budgetmedel, kan huvuddelen av skogscentralernas uppgifter betraktas som offentliga förvaltningsuppgifter. Vid skogscentralerna deltar även andra anställda än de som svarar för myndighetsverksamheten i skötseln av sådana offentliga förvaltningsuppgifter som inte innefattar utövning av offentlig makt. Till dessa offentliga förvaltningsuppgifter hör bl.a. allmänt främjande av skogsbruket,

såsom insamling av information om skogstillgångarna och skogsplanering, utarbetande av regionala målprogram för skogsbruket samt rådgivning, utbildning och informationsgivning.

I enlighet med den gällande skogscentralslagen har sådana myndighetsuppgifter där det är fråga om beslutsfattande i ärenden som direkt berör enskilda medborgare eller sammanslutningar åtskiljts från skogscentralernas övriga verksamhet. Detta arrangemang innebär att anställda som avgör sådana ärenden inte deltar i skötseln av andra uppgifter än myndighetsuppgifter. Enligt en uttrycklig lagbestämmelse hör skötseln av de myndighetsuppgifter som åtskiljts från den övriga verksamheten inte till uppgiftsområdet för skogscentralens direktion eller direktör. I förordningen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (93/1996), nedan skogscentralförordningen, har myndighetsuppgifterna åtskiljts i högre grad än i skogscentralslagen. Enligt förordningen tillämpas de bestämmelser enligt vilka beslutsfattandet i myndighetsärenden skall åtskiljas från den övriga verksamheten också på föredragningen av myndighetsärenden. Genom jord- och skogsbruksministeriets föreskrift om ordnandet av beslutanderätten i myndighetsärenden vid skogscentralerna (8.3.2001 nr 25/2001) har den tillsyn och inspektionsverksamhet som gäller iakttagandet av skogslagstiftningen åtskiljts från de uppgifter som hör samman med affärsverksamhet och främjande av skogsbruket. I praktiken har man vid skogscentralerna skapat en myndighetsfunktion som leds av en anställd som avgör myndighetsärenden, dvs. myndighetschefen.

Med myndighetsverksamhet avses enligt skogscentralslagen beredning av och beslutsfattande i ärenden som berör enskilda medborgares eller sammanslutningars förmåner, rättigheter eller skyldigheter. Till de ärenden som avgörs vid skogscentralernas myndighetsfunktion hör enligt skogslagen (1093/1996) t.ex. övervakning av skyldigheten att se till att återväxt åstadkoms efter avverkning och förnyelseavverkning, övervakning av åtgärder som hör samman med skötsel och användning av särskilt

viktiga livsmiljöer samt beviljande av undantagslov för sådana åtgärder, kontroll av anmälningar om användning av skog, godkännande av avverknings- och förnyelseplaner för skyddsskogsområden samt utfärdande av behandlingsförbud och övriga beslut samt åtgärder som gäller misstänkta eller konstaterade överträdelser av skogslagen. Dessa beslut utgörs bl.a. av beslut om ställande av en säkerhet, beslut om behandlingsförbud som eventuellt förenas med vite, beslut om att någon åläggs vidta korrigering åtgärder samt beslut om att underrätta åklagaren om lagstridiga gärningar eller försummelser för väckande av åtal. Liknande myndighetsuppgifter utgörs av beredning och utfärdande av förpliktande beslut med stöd av lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog (263/1991). Till myndighetsuppgifterna hör likaså beredning av och beslutsfattande i ärenden gällande finansiering av projekt som understöds enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996), övervakning av finansieringen och finansieringsvillkoren samt vid behov återkrav av finansieringen.

Till de centrala myndighetsuppgifterna hör vidare att bereda och fatta beslut i ärenden som avses i lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998), t.ex. ärenden som gäller befrielse från skogsvårdsavgift och tillsyn över skogsvårdsföreningarnas verksamhet. Myndighetsuppgifterna omfattar också tillsyn och andra uppgifter som grundar sig på lagen om samfälliga skogar (109/2003). Bestämmelser om myndighetsuppgifter ingår också i lagen om handel med skogsodlingsmaterial (241/2002) och i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) samt i vissa andra författningar och föreskrifter.

Till myndighetsuppgifterna hör dessutom rådgivning och andra uppgifter som hör samman med tillämpningen och verkställigheten av ovan nämnda och därmed jämförbara författningar och föreskrifter. Med myndighetsuppgifter avses däremot inte sådana administrativa stödtjänster som hör samman med verkställigheten av författningarna och föreskrifterna, såsom inhämtande av information och statistikföring, utvecklande och upprätthållande av datasystem eller andra därmed jämförbara administrativa uppgifter.

Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio är en utvecklings- och sakkunnigorganisation för skogsbruket som har till uppgift att utveckla och koordinera skogscentralernas samarbete på riksplanet samt att tillhandahålla tjänster för skogscentralerna och jord- och skogsbruksministeriet. Jord- och skogsbruksministeriet kan anförtro utvecklingscentralens uppgifter som hänför sig till styrningen av skogscentralerna, förutom när det gäller uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt. Utvecklingscentralens uppgiftsområde omfattar inte myndighetsuppgifter. Till utvecklingscentralens uppgifter hör däremot att tillhandahålla tjänster och utvecklingsfunktioner som hör samman med skogscentralernas myndighetsverksamhet.

1.3. Nuläge

Skogscentralerna står utanför myndighetsorganisationen men deras uppgifter utgörs likväl i betydande utsträckning av offentliga förvaltningsuppgifter. Flera av uppgifterna innefattar utövning av offentlig makt, i viss grad även betydande utövning av offentlig makt.

Enligt 124 § i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får dock ges endast myndigheter.

Största delen av de uppgifter som föreskrivits för skogscentralerna består av uppgifter som hör samman med verkställigheten av lagar. Ur statsförfattningsrättslig synvinkel kan det betraktas som ändamålsenligt och godtagbart att sådana uppgifter även anförtros andra än myndigheter. Skogscentralerna har allmänt taget klarat av dessa uppgifter väl, vilket påvisas bl.a. av den goda virkesproduktionen i enskilda skogar. Det finns inte heller något särskilt att anmärka när det gäller de grundläggande fri- och rättigheterna, rättsskyddet eller kraven på god förvaltning.

Med avseende på 124 § i grundlagen kan det uppkomma problem särskilt när det gäller de formella påföljder som inskränker egendomsskyddet och när det gäller befogenheterna att tillgripa administrativa tvångsmedel, såsom föreläggande av vite och utfärdande av behandlingsförbud enligt skogslagen. Dessa åtgärder kan innefatta betydande utövning av offentlig makt, vilket inte är förenligt med grundlagens krav.

Med stöd av skogscentralslagen har endast beslutsfattandet i ärenden som direkt berör enskilda medborgare eller sammanslutningar åtskiljts från skogscentralernas övriga uppgifter. Enligt lagen åtskiljs t.ex. inte beredningen eller föredragningen av ärendena från den övriga verksamheten. Den tillsyns- och inspektionsverksamhet genom vilken eventuell lagstridig verksamhet uppdagas åtskiljs inte heller enligt lagen från skogscentralernas övriga verksamhet. Enligt de gällande bestämmelserna skall skogscentralens direktör och direktion dessutom avgöra personalärenden som gäller sådana anställda som deltar i utövningen av offentlig makt, vilket kan ge upphov till att myndighetsverksamhetens oavhängighet och objektivitet ifrågasätts.

På det principiella planet föreligger det ytterligare problem i samband med finansieringen av skogscentralernas uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt. För närvarande fattar skogscentralens direktion beslut om att anvisa resurser för skötseln av dessa uppgifter. Direktionen fattar också beslut i ärenden som gäller skogscentralens affärsverksamhet. Detta kan i viss mån anses försvaga myndighetsverksamhetens oavhängighet, eftersom skogscentralernas affärsverksamhet bl.a. innefattar omfattande istandsättningsdiktning och skogsvägsprojekt och de markägare som är delaktiga i ett sådant projekt kan få statligt finansieringsstöd för projektet.

2. Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1. Målsättning

Målet med propositionen är att bestämmelserna om skogscentralernas

uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt skall ses över så att de överensstämmer med grundlagens krav. Sådana offentliga förvaltningsuppgifter som innefattar betydande utövning av offentlig makt skall överföras till Landsbygdsverket. Enligt de riktlinjer som fastslagits i regeringens aftonskola den 19 oktober 2005 skall skogscentralernas övriga uppgifter kvarstå oförändrade. För att trygga en oavhängig och opartisk skötsel av de uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt och som alltjämt skall skötas av skogscentralerna skall dessa uppgifter tydligare än för närvarande särskiljas från skogscentralernas övriga verksamhet.

Skogscentralerna och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio är tillsammans med skogsvårdsföreningarna och vissa andra organisationer som verkar inom ramarna för det enskilda skogsbruket delaktiga i tilläggs pensionssystemet Eläke-Tapio. Detta tilläggs pensionssystem grundar sig på ett avtal om de anställdas pensionsförmåner som ingåtts år 1949 mellan de organisationer som har till uppgift att främja enskilt skogsbruk. Tilläggs pensionssystemet Eläke-Tapio har sedan år 1964 kompletterat det lagstadgade APL-grundpensionsskydd som administreras av pensionskassan Yksityismetsätälouden eläkekassa Verso. Tilläggs pensionssystemet Eläke-Tapio har emellertid upplösts och sedan den 1 juli 1993 intjänas inte längre pensionsförmåner enligt systemet. De arbetsgivare som är delaktiga i systemet svarar solidariskt för förpliktelserna enligt systemet. Eläke-Tapio fungerar enligt det s.k. fördelningssystemet. Detta innebär att de framtida förpliktelserna inte har täckts med medel som samlats in på förhand. Det pensionsbelopp som belastar systemet uppgår till ca 60 miljoner euro. Skogscentralerna och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio svarar för över hälften av detta belopp. Storleken av det tilläggs pensionsansvar som åligger skogscentralerna och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio innebär de facto att det i statsfinansiellt hänseende inte skulle vara ändamålsenligt att upplösa skogscentralerna och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio och överföra alla deras offentliga förvaltningsuppgifter till någon annan instans.

2.2. Alternativ

När det gäller organiseringen av skogscentralernas uppgifter som innefattar betydande utövning av offentlig makt finns det två alternativ. Enligt det ena alternativet kan uppgifterna övertas av en myndighet. Det andra alternativet innebär att bestämmelserna ändras så att dessa uppgifter alltjämt skall skötas av skogscentralerna, men att man kringskar skogscentralernas möjligheter att med stöd av sin självständiga prövningsrätt ingripa i individens grundläggande fri- och rättigheter.

Skogscentralernas uppgifter kan i princip överföras till ett stort antal olika myndigheter. De alternativ som närmast kommer i fråga är länsstyrelserna, det landsbygdsverk som skall inrättas, arbetskrafts- och näringscentralerna, jord- och skogsbruksministeriet, landsbygdsnäringsnämnden samt förvaltningsdomstolarna.

En överföring av skogscentralernas uppgifter som innefattar betydande utövning av offentlig makt till jord- och skogsbruksministeriet eller förvaltningsdomstolarna skulle emellertid strida mot de allmänna riktlinjerna inom förvaltningsutvecklingen. Man har strävat efter att överföra uppgifter som hör samman med verkställighet av lagstiftningen till övriga ämbetsverk inom ministeriernas förvaltningsområde. Man har också försökt minska antalet ärenden i vilka högsta förvaltningsdomstolen är första besvärsinstans och styrt besvären över förvaltningsmyndigheternas beslut till de regionala förvaltningsdomstolarna. På basis av de lagändringar som trädde i kraft i början av oktober 2005 blev förvaltningsdomstolen istället för högsta förvaltningsdomstolen första besvärsinstans bl.a. när det gäller beslut som fattats av växtsortsnämnden (706/2005), bekämpningsmedelsnämnden (707/2005) samt Kontrollcentralen för växtproduktion (709/2005). Om skogscentralernas uppgifter överförs till förvaltningsdomstolarna skulle högsta förvaltningsdomstolen bli första besvärsinstans i dessa ärenden.

Det kan inte anses ändamålsenligt att

uppgifter överförs från skogscentralerna till landsbygdsnäringsnämndens besvärsnämnd, eftersom besvärsnämndens ställning och uppgifter är under utredning.

Arbetskrafts- och näringscentralerna har inrättats för att främja näringar och arbetskraftsärenden. Centralerna erbjuder finansierings-, utbildnings- och utvecklingstjänster samt deltar i det regionala utvecklingsarbetet. Inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde skall arbetskrafts- och näringscentralerna bl.a. utföra övervaknings- och kontrolluppgifter i anslutning till lantbruksstöden samt behandla ansökningar om miljöspecialstöd. Vid bedömningen av möjligheterna att överföra skogscentralernas uppgifter som innefattar betydande utövning av offentlig makt till arbetskrafts- och näringscentralerna kan man konstatera att arbetskrafts- och näringscentralerna har ett visst substanskunskande i fråga om skogsbruk. De uppgifter som skall överföras från skogscentralerna bildar emellertid inte lämpliga helheter som kunde överföras till arbetskrafts- och näringscentralerna.

Länsstyrelserna fungerar som allmänna förvaltningsmyndigheter inom länen och sköter dessutom andra uppgifter som särskilt föreskrivs för dem. Länsstyrelserna sköter uppgifter i anslutning till justitieförvaltningen, räddnings- och polisförvaltningen, utbildnings- och kulturförvaltningen samt idrotts- och ungdomsväsendet, jord- och skogsbruksförvaltningen, trafikförvaltningen, konsument-, konkurrens- och livsmedelsförvaltningen samt social- och hälsovårdsförvaltningen. Vid länsstyrelserna har man lång erfarenhet av att sköta allmänna förvaltningsuppgifter. Dessutom är länsstyrelsen den myndighet som i allmänhet förelägger och utdömer vite. Den allmänna administrativa styrningen och övervakningen av länsstyrelserna ankommer på inrikesministeriet. Med beaktande av länsstyrelsernas antal och arbetsfördelningen i ministerierna emellan utgör de uppgifter som skall överföras från skogscentralerna emellertid inte med avseende på ansvarsförhållandena en tillräckligt omfattande helhet för att överföras till länsstyrelserna.

Enligt lagen om Landsbygdsverket (666/2006) som stadfästes den 21 juli 2006 inleder Landsbygdsverket sin verksamhet den 1 maj 2007. Landsbygdsverket kommer att höra till jord- och skogsbruksministeriets verksamhetsområde och skall sköta verkställighetsuppgifter i anslutning till jordbruks- och landsbygdsförvaltningen. Landsbygdsverket skall sköta verkställigheten och övervakningen av landsbygds- och jordbruksstöden samt fungera som sådan ackrediterad betalningsmyndighet som Europeiska unionen kräver. Inom ramen för sina verkställighets- och övervakningsuppgifter skall Landsbygdsverket leda arbetskrafts- och näringscentralernas landsbygdsavdelningar samt kommunernas lantbruksmyndigheter. I och med att de ärenden som skall överföras från skogscentralerna koncentreras hos en och samma organisation skapas också förutsättningar för en enhetlig tillämpningspraxis. Dessutom förbättras jord- och skogsbruksministeriets styrningsmöjligheter. Landsbygdsverket har ansetts vara den myndighet som lämpligast kan anvisas de uppgifter som skall överföras från skogscentralerna.

2.3. De viktigaste förslagen

För att trygga verksamhetens oavhängighet och objektivitet föreslås det att verksamheten vid skogscentralerna skall organiseras på ett sådant sätt att skötseln av skogscentralernas lagstadgade uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt tydligare än för närvarande skall särskiljas från skogscentralernas övriga verksamhet. De uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt skall skötas av en särskild myndighetsenhet vid skogscentralerna. Ärenden som gäller skötsel av myndighetsuppgifter skall inte höra till uppgiftsområdet för skogscentralens direktion eller direktör.

Sådana offentliga förvaltningsuppgifter som innefattar betydande utövning av offentlig makt skall överföras till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket skall fatta beslut i dessa ärenden på föredragning av skogscentralen. De mest betydelsefulla

förvaltningsärenden som skall överföras till Landsbygdsverket gäller sådana beslut om föreläggande av vite och hot om tvångsutförande samt utdömande av vite och verkställighet av hot om tvångsutförande som enligt de gällande bestämmelserna i skogslagen, lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog samt i lagen om skogsvårdsföreningar ankommer på skogscentralerna. Det föreslås också att Landsbygdsverket på föredragning av skogscentralen skall fatta beslut om behandlingsförbud enligt 16 § i skogslagen samt förplikta den som saken gäller att vidta korrigering åtgärder enligt 20 § i skogslagen. Landsbygdsverket skall vidare på föredragning av skogscentralen fatta beslut om återkrav av finansiering enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk samt om de administrativa sanktioner som hör samman med återkravet.

Det föreslås också att 8 § i skogslagen skall ändras så att skyldigheten att se till att återväxt åstadkoms förfaller utan ansökan om det trots att rimliga åtgärder vidtagits inte växer något plantbestånd på området.

Med tanke på att skogscentralerna utgör en organisation som har till uppgift att främja skogsbruket och med tanke på att en enhetlig praxis skall vidmakthållas vid tillämpningen av den skogslagstiftning som skogscentralerna verkställer föreslås det i propositionen att skogscentralen skall ges rätt att besvara sig över beslut som Landsbygdsverket fattar på föredragning av skogscentralen.

3. Propositionens konsekvenser

3.1. Samhälleliga konsekvenser

Genom propositionen skapas klarhet i den lagstiftning som utgör grunden för skogscentralernas verksamhet. Skogscentralernas uppgifter skall på lagnivå regleras på ett sådant sätt som överensstämmer med den nya grundlagens krav. De uppgifter som anses innefatta betydande utövning av offentlig makt skall överföras till Landsbygdsverket, vilket i viss mån lösgör resurser vid skogscentralerna för uppgifter som hör samman med främjande av skogsbruket.

De uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt och som det fortfarande är ändamålsenligt att anförtro skogscentralerna skall tydligare än för närvarande särskiljas från skogscentralernas övriga verksamhet, så att verksamhetens oavhängighet och objektivitet tryggas. Möjligheterna till insyn i verksamheten och förutsättningarna för uppföljning av ärendena förbättras också.

Även om det kan anses att skogscentralerna har lyckats väl med att främja skogsbruket har det riktats befogad kritik mot det sätt på vilket verksamheten har organiserats. Genom denna proposition åtgärdas de brister som gett anledning till kritik, vilket bidrar till att öka verksamhetens samhälleliga acceptabilitet.

Propositionen har inga konsekvenser för miljöskyddet. Den har inte heller några konsekvenser för olika medborgargrupperns ställning eller för jämlikheten mellan könen.

3.2. Ekonomiska konsekvenser

Skogscentralernas och utvecklingscentralens verksamhet finansieras med medel under moment 30.60.42 i statsbudgeten (*Statsbidrag till organisationer för främjande och övervakning av skogsbruk*). Detta anslag kan endast användas för det statsunderstöd som beviljas för skogscentralernas och utvecklingscentralens verksamhet. Målet med propositionen är att skötseln av skogscentralernas offentliga förvaltningsuppgifter som innefattar utövning av offentlig makt (*myndighetsuppgifter*) tydligare än för närvarande skall särskiljas från den övriga verksamheten vid skogscentralerna. En oavhängig och opartisk skötsel av myndighetsuppgifterna förutsätter också att finansieringen av dessa uppgifter tryggas. Detta skall genomföras så att jord- och skogsbruksministeriet i egen skap av statsbidragsmyndighet inom ramen för sina resultatstyrningsuppgifter skall se till att det finns tillräckliga resurser för den myndighetsverksamhet som skall särskiljas från den övriga verksamheten. Propositionen medför inte någon ökning av de anslag som skall avsättas för skogscentralerna.

Landsbygdsverkets organisation är inte

ännu klar. Om överföringen av uppgifter från skogscentralerna till Landsbygdsverket förutsätter att det görs en justering av finansieringen för skogscentralernas och Landsbygdsverkets del, sköts detta i samband med statens tilläggsbudget för år 2007.

3.3. Konsekvenser i fråga om organisation och personal

Genom propositionen skapas klarhet i skogscentralernas organisation. Vid skogscentralerna inrättas en särskild enhet för sådana offentliga förvaltningsuppgifter som innefattar utövning av offentlig makt och som alltså skall skötas av skogscentralerna. Denna enhet kommer i praktiken att ersätta skogscentralernas nuvarande myndighetsfunktion. Propositionen har inte några betydande konsekvenser för personalen. De uppgifter som skall överföras till Landsbygdsverket motsvarar ungefär ett årsverke inom hela skogscentralorganisationen. Överföringen av uppgifterna medför inte någon överföring av personal från skogscentralerna till Landsbygdsverket.

Enligt propositionen får de anställda som sköter myndighetsuppgifter vid skogscentralerna delta i skötseln av andra uppgifter endast om detta inte äventyrar en oavhängig och opartisk skötsel av myndighetsuppgifterna.

Endast en mycket liten del av skogscentralernas offentliga förvaltningsuppgifter innefattar betydande utövning av offentlig makt. T.ex. behandlingen av sådana anmälningar om användning av skog som avses i 14 § i skogslagen och sådana anmälningar om anläggande av plantbestånd som avses i 14 a § i skogslagen torde inte innefatta någon betydande utövning av offentlig makt. Enligt utvecklingscentralens statistik mottar skogscentralerna årligen ca 90 000-110 000 anmälningar om användning av skog och ca 60 000-80 000 anmälningar om anläggande av plantbestånd. Därutöver fattar skogscentralerna årligen ca 50 000 finansieringsbeslut med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk.

Det kan uppskattas att ca 120-200 av skogscentralernas förvaltningsbeslut årligen

innefattar betydande utövning av offentlig makt. Av de förvaltningsärenden som enligt propositionen skall överföras till Landsbygdsverket utgörs största delen av sådana återkravsbeslut som avses i 15 och 28 § i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och av sådana beslut om påföljder som enligt 29 § hör samman med återkravsbesluten, samt av beslut om föreläggande av vite och hot om tvångsutförande och beslut om utdömande av vite och verkställighet av hot om tvångsutförande i anslutning till sådana förpliktande beslut om korrigerande åtgärder som avses i 20 § i skogslagen. År 2005 fattades sammanlagt 114 beslut om återkrav av finansiering. Under de senaste åren har skogscentralerna årligen fattat i genomsnitt 40 beslut angående den huvudförpliktelse som avses i 20 § i skogslagen. Med stöd av 16 § i skogslagen har det årligen utfärdats 1-3 behandlingsförbud. Det har inte förts någon statistik över antalet förpliktande beslut som utfärdats med stöd av 9 § i lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog, men det är fråga om ett mycket litet antal.

Det har inte förts någon statistik över skogscentralernas beslut om att förena huvudförpliktelse med vite eller hot om tvångsutförande. Dessa beslut har i regel utgjorts av beslut om föreläggande och verkställighet av hot om tvångsutförande i anslutning till sådana förpliktande beslut som avses i 20 § i skogslagen. Huvudförpliktelsen har i de flesta av dessa fall gällt den förnyelseskyldighet som avses i 8 § i skogslagen. Under de senaste åren har besluten inte förenats med vite eller hot om tvångsutförande. De beslut som avses i 22 § i lagen om skogsvårdsföreningar har inte heller under de senaste åren förenats med vite.

Man har inte i detalj följt upp hur mycket arbetstid som har använts för de uppgifter som skall överföras från skogscentralerna till Landsbygdsverket. De nya uppgifterna kommer uppskattningsvis att kräva en arbetsinsats som motsvarar ungefär ett årsverke vid Landsbygdsverket. De uppgifter som överförs från skogscentralerna påverkar inte antalet årsverken vid skogscentralerna. Ärendena skall utredas vid skogscentralen

innan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen fattar beslut i ärendena. De ärenden som överförs till Landsbygdsverket gäller dessutom huvudsakligen beslut om återkrav samt beslut om vite och hot om tvångsutförande. Skogscentralerna skall emellertid alltjämt bereda och fatta beslut om huvudförpliktelserna, med undantag för beslut om behandlingsförbud enligt 16 § i skogslagen och beslut om vidtagande av korrigerande åtgärder enligt 20 §.

När lagen träder i kraft kommer den anställda vid varje skogscentral som särskilt har till uppgift att avgöra myndighetsärenden att bli myndighetschef, med samma förmåner och skyldigheter som gällde den tidigare anställningen. Myndighetschefen skall leda den enhet som sköter sådana förvaltningsuppgifter som innefattar utövning av offentlig makt.

4. Beredningen av propositionen

På uppdrag av jord- och skogsbruksministeriet har HAUS kehittämiskeskus Oy gjort en extern utvärdering av skogscentralerna (Metsäkeskusarviointi 2004, JSM:s publikationer 16/2004). De förslag HAUS kehittämiskeskus Oy lade fram gällde i huvudsak organiseringen av skogscentralernas uppgifter som hör samman med främjande av skogsbruket.

Utgående från responsen på de förslag som framfördes i utvärderingen behandlade regeringen ärendet i sin aftonskola i februari 2005 och drog upp följande riktlinjer för utvecklingen av skogscentralerna. Enligt huvudlinjen i utvecklingsplanen skall den organisation som främjar och utövar tillsyn över skogsbruket fortfarande bestå av 13 fristående regionala skogscentraler. Samarbetet mellan skogscentralerna och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio skall utvecklas, dock så att Tapio fortfarande skall vara en fristående organisation. Skogscentralernas verksamhet skall klarläggas och effektivteras genom att skogscentralernas myndighetsverksamhet organiseras så att den tydligare än för närvarande särskiljs från den övriga verksamheten. Dessutom föreslås det att användningen av beställar-utförarmodellen

skall utökas och att affärsverksamheten skall externaliseras med hjälp av frivilliga personalarrangemang.

Utvecklingen av skogscentralerna och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio behandlades också i oktober 2005 i regeringens aftonskola. Enligt de riktlinjer aftonskolan utstakade för beredningen skall de myndighetsuppgifter som innefattar betydande utövning av offentlig makt överföras från skogscentralerna till någon annan instans. Det konstaterades vidare att skogscentralerna alltjämt skall sköta sina övriga offentliga förvaltningsuppgifter.

Jord- och skogsbruksministeriet tillsatte den 19 oktober 2005 en arbetsgrupp som fick till uppgift att utreda vilka av skogscentralernas uppgifter som innefattar betydande utövning av offentlig makt samt att lägga fram förslag till en grundlagsenlig och ändamålsenlig organisering av dessa uppgifter (JSM:s arbetsgruppspromemoria 2006:9; Metsäkeskusen merkittävää julkista valtaa sisäلتävät tehtävät). Jord- och skogsbruksministeriet, inrikesministeriet och skogscentralerna var representerade i arbetsgruppen. Därutöver hörde arbetsgruppen justitieministeriets sakkunniga.

Propositionen grundar sig på regeringens ovan nämnda riktlinjer för utvecklingen av skogscentralerna och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio samt på det arbete som jord- och skogsbruksministeriets ovan nämnda arbetsgrupp har utfört. Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Under beredningen har olika intressegrupper inom skogsbruket samt finansministeriet hörts.

Utlåtanden om propositionen har begärts av justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, skogscentralerna, Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK ry, Skogsindustrin rf, METO - Skogsbranschens Experter rf samt av Forstmästareförbundet rf. Utlåtanden angående propositionen har också erhållits av Keski-Pohjanmaan metsänomistajien Liitto, de anställda vid skogscentralerna som har till uppgift att avgöra myndighetsärenden och av Finlands naturskyddsförbund r.f. Med anledning av

utlåtandena och hörandet föreslås det att skogscentralens uppgifter som innefattar betydande utövning av offentlig makt skall överföras till Landsbygdsverket som inleder sin verksamhet den 1 maj 2007. Därför innefattar propositionen ett förslag till ändring av 2 § i lagen om Landsbygdsverket. För tydlighetens skull föreslås det i propositionen att skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter skall regleras i den nya 1 a § i skogscentralslagen. Skogscentralens besvärsmått behandlas i avsnittet gällande propositionens förhållande till grundlagen.

5. Samband med andra propositioner

Det har planerats att reformen av den lagstiftning som gäller skogscentralerna skall genomföras med hjälp av två separata regeringspropositioner. Denna proposition innehåller förslag till sådana ändringar i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral som gäller den interna organiseringen av de uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt vid skogscentralerna. I propositionen föreslås dessutom sådana ändringar bl.a. i lagen om

finansiering av hållbart skogsbruk som innebär att de uppgifter som innefattar betydande utövning av offentlig makt överförs från skogscentralerna till Landsbygdsverket.

Man har för avsikt att i oktober 2006 överlåta en proposition angående den lagstiftning som gäller finansiering av skogsbruket. Propositionen innefattar ett förslag till en ny lag om finansiering av skogsbruk och samtidigt föreslås det att lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall upphävas. Det har planerats att största delen av år 2007 skall reserveras för den anmälan som skall göras till Europeiska gemenskapernas kommission angående det statsstödssystem som föreslås i propositionen, så att de lagar som ingår i propositionen kan träda i kraft vid ingången av år 2008.

När det gäller de uppgifter som skall överföras från skogscentralerna till Landsbygdsverket är denna proposition och den ovan nämnda propositionen som gäller skogsbrukets finansiering förbundna med varandra. Därför är det önskvärt att de behandlas samtidigt.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral

1 §. Organisationernas syfte. Den föreslagna 1 § skall innehålla bestämmelser om syftet med skogscentralerna och Skogsbrukets Utvecklingscentral Tapio (*utvecklingscentralen*). Enligt paragrafens 1 mom. finns skogscentralerna och utvecklingscentralen till för uppgifter som gäller en hållbar skötsel och användning av skogarna samt bevarande av skogarnas mångfald och annat främjande av skogsbruket. Det föreslagna momentet motsvarar i sak 1 § 1 mom. i den gällande skogscentralslagen.

Utöver de främjande uppgifterna har skogscentralen enligt 1 § 2 mom. i den gällande skogscentralslagen till uppgift att utöva tillsyn över iakttagandet av de lagar som gäller skogsbruket och sköta andra myndighetsuppgifter enligt vad som bestäms särskilt. Myndighetsuppgifter ingår inte i utvecklingscentralens uppgiftsområde. Eftersom bestämmelserna om skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter skall ingå i den nya 1 a §, föreslås det att momentet skall ändras så att omnämnandena av skogscentralens uppgifter stryks ur momentet.

1 a §. Skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter. Enligt 2 § 1 mom. i den gällande skogscentralslagen utfärdas det genom förordning närmare bestämmelser om skogscentralernas uppgifter som gäller främjande av skogsbruket. Bestämmelserna om myndighetsuppgifter ingår i speciallagstiftningen och i författningar och föreskrifter på lägre nivå som utfärdats med stöd av speciallagarna. Skogscentralerna utför dessutom de uppgifter som jord- och skogsbruksministeriet ålägger dem.

Enligt 124 § i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag. Det föreslagna 1 a § 1 mom. innehåller en förteckning över skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter som inte innefattar

utövning av offentlig makt. Skogscentralen anförtros inte några nya uppgifter i denna bestämmelse. Bestämmelserna i 1 mom. 1-8 punkten motsvarar med ett undantag den uppgiftsförteckning som ingår i 1 § i den gällande skogscentralsförordningen. Undantaget utgörs av att planering och verkställighet av skogsförbättringsprojekt som utförs med statligt finansieringsstöd inte skall hör till skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter. Planering och verkställighet av skogsförbättringsprojekt hör till skogscentralens affärsverksamhet som utövas inom ramen för bestämmelserna i 7 §. Dessa uppgifter kan karaktäriseras som sådana vedertagna uppgifter som hör samman med främjande av skogsbruket och som inte innefattar utövning av offentlig makt.

Enligt 1 mom. 9 punkten hör det till skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter att upprätthålla beredskap med avseende på skogsskador och beredskap att ge sådan handräckning som avses i räddningslagen (468/200). Enligt 6 § i räddningslagen skall skogscentralerna på begäran ge räddningsmyndigheterna handräckning som hör till deras verksamhetsområde eller som annars är förenlig med det. Med skogsskador avses skogsbränder, skador orsakade av storm och snö samt insekt- och svampskador.

Enligt den föreslagna 10 punkten skall skogscentralen utföra andra uppgifter som föreskrivs för den och som inte innefattar utövning av offentlig makt. Dessutom skall skogscentralen tillhandahålla sådana tjänster i anslutning till verkställigheten av skogspolitiken som jord- och skogsbruksministeriet ålägger den. Med tjänster som hör samman med verkställigheten av skogspolitiken avses flera olika slags utrednings- och beredningsuppgifter som jord- och skogsbruksministeriet enligt behov årligen avtalar om i resultatavtalet för varje skogscentral.

Skötseln av uppgifter som gäller främjande av skogsbruket orsakade år 2005 skogscentralerna utgifter som sammanlagt uppgick till litet över 47 miljoner euro.

Skötseln av dessa uppgifter krävde nästan 800 årsverken. År 2005 behövdes 32 årsverken för uppgifter som gäller främjande av en bärkraftig skötsel och användning av skogarna samt bevarande av deras mångfald och annan miljövard. Till dessa uppgifter hör bl.a. att genomföra projekt som hänför sig till vården av naturen i skogarna samt att ordna naturvårdsexamina inom skogsbranschen. Med uppgifter som hör samman med uppföljning av skogsbrukets och skogarnas tillstånd och utveckling avses medverkan i investeringsprojekt som gäller landets skogar samt delaktighet i skogscertifieringsverksamheten. Dessa uppgifter krävde 8 årsverken. Genom de uppgifter som främjar samarbetet inom skogsbruket understöds samarbetet på regional nivå och på landskapsnivå. För dessa uppgifter behövdes 29 årsverken.

För att producera och förvalta information om skogstillgångarna samt tillhandahålla tjänster som hör samman därmed krävdes år 2005 296 årsverken. Med hjälp av denna arbetsinsats samlade man in information om terrängen och utarbetade regionala skogsplaner för ungefär en miljon hektar skog. Utarbetandet av regionala skogsprogram krävde 10 årsverken. För utbildning, rådgivning och information som främjar skogsbruket användes 110 årsverken och därigenom tillhandahöll man bl.a. rådgivning för över 45 000 skogsägare. Inom ramen för de uppgifter som hör samman med främjande av näringar som grundar sig på skogsbruk samt erbjudande av fackmannahjälp satsade man 16 årsverken på att tillhandahålla rådgivning angående träbaserad energi.

För deltagande i internationellt samarbete och för upprätthållande av beredskapen med avseende på skogsskador och beredskapen att ge sådan handräckning som avses i räddningslagen samt för övriga uppgifter som gäller främjande av skogsbruket använde man vid skogscentralerna år 2005 sammanlagt under tio årsverken.

År 2005 användes vid skogscentralerna 284 årsverken för planering och verkställighet av sådana grundläggande skogsförbättringsprojekt som i propositionen anses höra till affärsverksamheten. Dessa projekt utgjordes av väg- och

iståndsättningsdi kningsprojekt som planerades och genomfördes i samarbete med flera olika skogsägare.

Det föreslagna 1 a § 2 mom. innehåller en förteckning över skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter som innefattar utövning av offentlig makt. I enlighet med den vedertagna praxis som gäller i fråga om skogscentralerna benämns de uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt i lagen myndighetsuppgifter. Enligt 5 § kallas den enhet som sköter dessa uppgifter för myndighetsenhet. Genom denna bestämmelse anförtros skogscentralen inte några nya uppgifter.

I 2 mom. 1 punkten anges de lagar genom vilka skogscentralerna har anvisats offentliga förvaltningsuppgifter som innefattar utövning av offentlig makt. De mest centrala uppgiftshelheterna utgörs av verkställigheten av bestämmelserna i skogslagen och lagen om skogsvårdsföreningar samt i lagstiftningen om skogsbrukets finansiering. Med lagstiftningen om skogsbrukets finansiering avses lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering (1349/1996). Man har för avsikt att i oktober avlåta en proposition med förslag till lagstiftning gällande finansiering av skogsbruket till riksdagen, där det föreslås att lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall upphävas. I 16 § i lagen om handel med skogsodlingsmaterial åläggs skogscentralerna en skyldighet att bistå Livsmedelssäkerhetsverket vid kontroller i samband med produktionen och marknadsföringen av frön från skogsträd. En anhållan om sådan officiell virkesmätning som avses i virkesmätninglagen (364/1991) och en anhållan om att en officiell mätarens beslut skall föras till mättningsnämnden för avgörande skall framställas hos skogscentralen. Skogscentralen granskar handlingarna i anslutning till anhållan och ger på begäran ett intyg över en muntlig anhållan.

Skogscentralen utövar tillsyn över att lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog iakttas och fattar förpliktande beslut då någon försummar att fullgöra sina

lagstadgade skyldigheter. När det föreligger risk för omfattande insekt- eller svampskador skall skogscentralen göra en framställning till jord- och skogsbruksministeriet om de åtgärder som är nödvändiga för att förebygga att skador uppkommer eller sprids. Enligt lagen om samfällda skogar har skogscentralen till uppgift att utöva tillsyn över att lagen iakttas, fastställa reglementet för en samfällad skogs delägarlag, välja en av revisorerna för delägarlaget, föra ett offentligt register över samfällda skogar, kalla delägarna till den första delägarstämman då en samfällad skog bildas, samt att på utmätningsmannens begäran ur en samfällad skog anvisa de träd som skall utmätas och säljas för delägarlagets skulder. Enligt 16 § i lagen om samfälligheter (758/1989) skall skogscentralen fastställa samfällighetens delägarlags beslut om att samfälligheten omvandlas till en samfällad skog.

Enligt 13 § i lagen om överlåtelseskatt betalas inte skatt för överlåtelse av en fastighet som har förvärvats genom byte mot en annan fastighet, om bytet enligt ett intyg som utfärdats av skogscentralen leder till en väsentligt lämpligare ägoplacering med hänsyn till idkande av skogsbruk. Enligt 15 kap. 8 a § i kyrkoordningen (1055/1993) skall skogscentralen uppgöra en skogsplan för församlingarnas skogar. Om skogsplanen har uppgjorts av någon annan skall skogscentralen ge ett utlåtande om planen.

Enligt 2 mom. 2 punkten skall skogscentralen sköta uppgifter som gäller bedömning av skador som orsakats av hjortdjur och beviljande och betalning av ersättning för skadorna. Denna bestämmelse grundar sig på statsrådets förordning om ersättning för skador som orsakats av hjortdjur (1162/2000), där dessa uppgifter anförtros skogscentralen. Man har för avsikt att under år 2007 avlåta en proposition till riksdagen om att denna förordning skall ersättas med en lag.

Skogscentralen har till uppgift att bevaka statens intresse när det gäller att trygga en obetald köpeskillingsfordran då markägaren säljer virke från en lägenhet som bildats med stöd av den upphävda lagen om gårdsbruksheter (188/1977), naturnärlingslagen (610/1984) eller

renhushållningslagen (161/1990). Efter att ha mottagit en anmälan om användning av skog som gäller en sådan lägenhet kontrollerar skogscentralen att lägenhetens värde efter avverkningen täcker statens obetalda köpeskillingsfordran. En bestämmelse om detta föreslås ingå i 3 punkten i momentet.

Enligt den föreslagna 4 punkten skall skogscentralen sköta de övriga uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt och som föreskrivits för skogscentralen. Denna bestämmelse är av informativ karaktär, eftersom offentliga förvaltningsuppgifter kan ges andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag. Till dessa övriga uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt hör t.ex. kontroll- och verifieringsuppgifter i samband med beräkningen av skogsbrukets nettointkomst enligt inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967), dvs. i samband med den s.k. arealbeskattningen. Beskattningen av skogsarealen har slopats från och med ingången av år 2006. Skogscentralerna kommer dock sannolikt ännu under de närmaste åren att få sköta uppgifter som hör samman med inkomstskattelagen för gårdsbruk i och med att det kommer att medföras ändringar i beskattningen till följd av rättelseförfarandet och ändringssökandet.

Skötseln av myndighetsuppgifter orsakade år 2005 skogscentralerna utgifter som sammanlagt uppgick till litet över 13,5 miljoner euro, varav litet över 12 miljoner euro användes för verkställighet av den lagstiftning som anges i 1 a § 2 mom. 1 punkten. Av detta belopp användes ca 4,9 miljoner euro för verkställighet av skogslagen och ca 4,4 miljoner euro för verkställighet av lagstiftningen om skogsbrukets finansiering. Inom ramen för de uppgifter som hör samman med verkställighet av skogslagen granskade skogscentralerna bl.a. över 86 000 anmälningar om användning av skog, varav över 3 800 gällde sådana särskilt viktiga livsmiljöer som avses i 10 § i skogslagen. Med stöd av 15 § i skogslagen fördes ca 1 000 underhandlingar gällande planerad eller tilltänkt avverkning eller någon annan åtgärd, samt över 600 förhandlingar gällande sådana korrigeringar åtgärder som avses i 20 § i skogslagen. Inom ramen för de uppgifter som

hör samman med verkställighet av lagstiftningen om skogsbrukets finansiering fattades bl.a. ca 50 000 finansieringsbeslut. För uppgifter som hänför sig till bedömning av skador som orsakats av hjortdjur och beviljande och betalning av ersättningar för skadorna användes år 2005 1,1 miljoner euro. För skötseln av myndighetsuppgifter krävdes sammanlagt över 230 årsverken vid skogscentralerna.

2 §. Skogscentralerna. Det föreslås att 1 mom. som gäller skogscentralernas uppgifter skall upphävas eftersom dessa uppgifter skall regleras i 1 a §.

5 §. Myndighetsuppgifternas organisering. Enligt gällande lag har beslutsfattandet i ärenden som direkt berör enskilda medborgare eller sammanslutningar vid skogscentralerna åtskiljts från skötseln av skogscentralernas främjande uppgifter. Detta har genomförts så att anställda som avgör myndighetsärenden inte deltar i skötseln av andra uppgifter än myndighetsuppgifter. Anställda som avgör sådana myndighetsärenden som skall behandlas separat är inte underställda skogscentralens direktion eller direktör när det gäller beslutsfattandet i dessa ärenden. Med stöd av det bemyndigande som ingår i lagen har det genom förordning utfärdats närmare föreskrifter om åtskiljandet av uppgifterna.

Det föreslås att denna paragraf skall innehålla grundläggande bestämmelser om organiseringen av skogscentralernas offentliga förvaltningsuppgifter. Enligt paragrafens 1 mom. skall det vid skogscentralerna finnas en särskild enhet för skötseln av skogscentralernas offentliga förvaltningsuppgifter som innefattar utövning av offentlig makt. Skötseln av dessa uppgifter omfattar vid sidan av beslutsfattande även beredning och föredragning av ärendena, intern övervakning av uppgifternas skötsel samt förvaltande av de statliga medel som hänför sig till skötseln av dessa uppgifter. I enlighet med den vedertagna praxis som gäller i fråga om skogscentralerna kallas de uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt i lagen myndighetsuppgifter. Den enhet som sköter dessa uppgifter kallas myndighetsenhet och enheten leds av myndighetschefen.

Myndighetsenheten skall för det första

behandla sådana ärenden som enligt lag skall avgöras av skogscentralerna och som innebär ingrepp i enskilda personers eller sammanslutningars rättigheter, skyldigheter eller förmåner. Enheten skall dessutom sköta uppgifter som hör samman med eller som kan höra samman med dessa ärenden. De nämnda uppgifterna omfattar t.ex. den utövning av tillsyn och kontroll över iakttagandet av lagstiftningen som föreskrivits för skogscentralerna. Dessa uppgifter skall skötas av myndighetsenheten även i de fall då enskilda tillsyns- eller kontrollåtgärder inte föranleder beslut som berör enskilda personers eller sammanslutningars rättigheter, skyldigheter eller förmåner. Dessutom skall myndighetsenheten och myndighetschefen som leder enheten svara för att det ordnas behörig intern övervakning av skötseln av de ärenden som ankommer på enheten. Genom definitionen av myndighetsenhetens uppgifter har man inte för avsikt att ändra de myndighetsuppgifter som föreskrivs för skogscentralerna i den gällande skogscentrallagen eller -förordningen eller i jord- och skogsbruksministeriets bestämmelser.

Enligt 4 § i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral står skogscentralerna och utvecklingscentralen under jord- och skogsbruksministeriets styrning och tillsyn. Verksamheten vid myndighetsenheten skall särskiljas från skogscentralens övriga verksamhet så att de ärenden som hör samman med skötseln av myndighetsenhetens uppgifter inte skall höra till uppgiftsområdet för skogscentralens direktion eller direktör. Skogscentralens direktör skall emellertid vara administrativ chef för myndighetschefen och avgöra ärenden som gäller t.ex. myndighetschefens ledigheter och semesterar. Direktören eller direktionen kan dock inte ge anvisningar eller föreskrifter angående uppgifter som skall skötas av myndighetschefen eller av anställda vid myndighetsenheten.

Anställda vid myndighetsenheten får inte delta i skötseln av andra uppgifter än myndighetsuppgifter om detta kan äventyra en oavhängig och opartisk skötsel av enhetens uppgifter. Det avgörande är inte huruvida det övriga arbetet de facto äventyrar

en oavhängig och opartisk skötsel av myndighetsuppgifterna utan om arbetet kunde äventyra oavhängigheten och opartiskheten för myndighetsuppgifternas del. Myndighetschefen skall fatta beslut om hurdana övriga uppgifter en anställd som hör till myndighetsenheten kan sköta. Allmän rådgivning och utbildning i fråga om skogsbruk och skogsbrukslagstiftningen kan i regel inte anses äventyra en oavhängig och opartisk skötsel av myndighetsuppgifterna.

Direktionen är skogscentralens högsta beslutsfattande organ och direktören är dess chef. Det är ändamålsenligt att skogscentralens ledningsorganisation bibehålls, eftersom de ståndpunkter som olika aktörer inom skogscentralens verksamhetsområde företräder förmedlas till skogscentralen via direktionen. Skogscentralens direktion fungerar också de facto som ett intressebevakningsforum i skogsbruksfrågor. Med hänsyn till de skogspolitiska aktörerna skall endast sådana uppgifter vars skötsel kan vara förknippad med frågor som gäller grundläggande fri- och rättigheter, rättsskydd eller övriga krav på god förvaltning särskiljas från direktionens och direktörens uppgifter. Skogscentralens övriga offentliga förvaltningsuppgifter, som närmast kan karaktäriseras som uppgifter som främjar skogsbruket, skall fortfarande höra till direktionens och direktörens uppgiftsområde. Till dessa uppgifter hör t.ex. insamling av information om skogstillgångarna, främjande av skogstillgångarnas användning, inklusive skogscertifiering, utarbetande och förverkligande av regionala skogsprogram, rådgivning till skogsägare samt information och utbildning i fråga om skogsbruk.

Närmare bestämmelser om myndighetsuppgifternas organisering samt om besättandet av befattningen som myndighetschef och av övriga befattningar som gäller skötsel av myndighetsuppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 a §. Beslutanderätt. Enligt paragrafen skall sådana förvaltningsärenden som hör samman med myndighetsuppgifter avgöras av myndighetschefen, som har till uppgift att leda den myndighetsenhet som avses i 5 § 1 mom. Beslutsfattandet skall ske på föredragning. Myndighetschefens

beslutanderätt omfattar också sådana personalärenden som gäller myndighetsenhetens personal, såsom besättandet av befattningar och uppsägning av enhetens anställda av orsak som gäller den anställdas person samt ärenden som gäller ledigheter och semestertidpunkter. Skogscentralens direktör eller direktion är inte behöriga att avgöra dessa ärenden. De allmänna författningar som gäller förfarandet vid skötseln av offentliga förvaltningsuppgifter skall liksom förut även gälla skogscentralerna.

Genom denna proposition har man inte för avsikt att skapa ett system med två arbetsgivarrepresentanter när det gäller anställningsvillkoren för personalen vid skogscentralerna. För att anställningsvillkoren för myndighetsenhetens personal och skogscentralens övriga personal inte skall skilja sig från varandra föreslås det att skogscentralens direktör fortfarande skall ha beslutanderätt i ärenden som gäller anställningsvillkoren. För att säkerställa att personalen vid skogscentralerna behandlas jämligt skall direktören och direktionen ha beslutanderätt i ärenden som gäller permittering och uppsägning av ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker också när det gäller personalen vid myndighetsenheten. Genom denna bestämmelse strävar man också efter att trygga förutsättningarna för skogscentralorganisationens ledning.

Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla ett bemyndigande som innebär att det genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om beslutanderätten i andra ärenden än de som enligt 1 mom. skall avgöras av myndighetschefen. De ärenden som avses i bemyndigandet hör samman med uppgifter som ankommer på skogscentralens direktör och direktion. Föreskrifter om dessa uppgifter ingår i 2 och 12 § i den gällande skogscentralsförordningen.

5 b §. Skadeståndsansvar. Denna paragraf föreslås innehålla en bestämmelse om ansvaret för ersättande av skador som förorsakats vid skötseln av skogscentralens och utvecklingscentralens offentliga förvaltningsuppgifter. Angående skadeståndsansvaret gäller enligt paragrafen vad som bestäms om offentliga samfunds och tjänstemäns skadeståndsansvar och om

ersättande av skador som orsakats vid ämbetsutövning. Eftersom personalen vid skogscentralerna och utvecklingscentralen är anställd i arbetsavtalsförhållande innebär den föreslagna bestämmelsen om skadeståndsansvar ett undantag från vad som bestäms om arbetsgivares och arbetstagares ersättningsansvar i skadeståndslagen (412/1974). Avsteget från bestämmelserna om arbetsgivares och arbetstagares skadeståndsansvar grundar sig på de allmänna förvaltningsuppgifternas karaktär och på att skogscentralen till sin organisation i hög grad påminner om en myndighet. Förslaget om att bestämmelserna om offentliga samfunds skadeståndsansvar skall tillämpas på skogscentralen och utvecklingscentralen innebär inte att man har för avsikt att utvidga statens eller något annat offentligt samfunds ansvar. Skogscentralerna och utvecklingscentralen svarar liksom förut för skador som orsakats av dem eller av deras anställda.

Med bestämmelser om ersättande av skador som orsakats vid ämbetsåtgärder avses i den föreslagna paragrafen närmast de bestämmelser om ansvar för ämbetsåtgärder som ingår i 118 § i grundlagen. Enligt 118 § i grundlagen svarar en tjänsteman för att hans eller hennes ämbetsåtgärder är lagliga. Tjänstemannen svarar också för sådana beslut i ett kollegialt organ som han eller hon i egenskap av medlem av organet har biträtt. En föredragande som inte har reserverat sig mot beslutet svarar för det som har beslutats på föredragningen.

Med bestämmelser om offentliga samfunds och tjänstemäns skadeståndsansvar avses i den föreslagna paragrafen bestämmelserna i 3 och 4 kap. i skadeståndslagen. Enligt 3 kap. 1 § i skadeståndslagen är ett offentligt samfund skyldigt att ersätta skador som dess arbetstagare förorsakar genom fel eller försummelser i arbetet, om verksamheten inte skall betraktas som utövning av offentlig makt. Enligt 3 kap. 2 § i skadeståndslagen är ett offentligt samfund skyldigt att ersätta skador som förorsakats genom fel eller försummelser vid utövning av offentlig makt, om de krav som med hänsyn till verksamhetens art och ändamål skäligen kan ställas på åtgärden har åsidosatts. Det är motiverat att 3 kap. 2 § i skadeståndslagen

tillämpas på skogscentralerna eftersom skogscentralerna är underkastade behandlingstvång när det gäller de myndighetsuppgifter som anförtrotts dem. För att få ersättning för en skada som orsakats av ett felaktigt beslut av ett offentligt samfund skall den som lidit skada enligt 3 kap. 4 § i skadeståndslagen söka ändring i det offentliga samfundets beslut. Enligt den föreslagna bestämmelsen skall också den som lidit skada på grund av skogscentralens felaktiga avgörande söka ändring i skogscentralens beslut för att han eller hon skall få ersättning. Utvecklingscentralen har inte uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt. Utvecklingscentralen fattar inte heller överklagbara beslut.

När det gäller skador som en tjänsteman vållar genom fel eller försummelser i sin tjänst är han eller hon enligt 4 kap. 2 § i skadeståndslagen skyldig att ersätta ett belopp som provas skäligen med hänsyn till skadans storlek, handlingens beskaffenhet, skadevållarens ställning, den skadelidandes behov och övriga omständigheter. Om tjänstemannen endast gjort sig skyldig till lindrigt vållande skall inget skadestånd dömas ut. Om skadan har orsakats uppsåtligt utdöms fullt skadestånd, om det inte av särskilda skäl provas skäligen att skadeståndet nedsätts.

Skadeståndslagens bestämmelser om arbetsgivares och arbetstagares skadeståndsansvar tillämpas på ersättning av skador som hör samman med de övriga uppgifter som skogscentralerna och utvecklingscentralen sköter vid sidan av de offentliga förvaltningsuppgifterna.

8 §. Tjänsteansvar och förfarandet vid skötseln av uppgifterna. Enligt gällande lag handlar skogscentralernas och utvecklingscentralens direktionsmedlemmar och anställda under tjänsteansvar vid användningen av medel. Skogscentralernas direktionsmedlemmar och anställda handlar dessutom under tjänsteansvar när de sköter sådana myndighetsuppgifter som ankommer på skogscentralerna. Det föreslås att bestämmelsen skall ändras så att momentet skall gälla straffrättsligt tjänsteansvar istället för tjänsteansvar. Det straffrättsliga tjänsteansvaret skall endast gälla uppgifter

som innefattar utövning av offentlig makt. Enligt grundlagsutskottets ståndpunkt (GrUB 10/1998 rd, s. 35) finns det inte orsak att utsträcka det straffrättsliga tjänsteansvaret till alla anställda vid skogscentralerna, även om dessa deltar i skötseln av offentliga förvaltningsuppgifter. Skötseln av sådana offentliga förvaltningsuppgifter som inte gäller en enskild persons förmåner eller rättigheter och som också andra anställda än de som arbetar vid myndighetsenheten kan delta i utgör till sin karaktär faktisk förvaltningsverksamhet. Till dessa uppgifter hör t.ex. förvaltande av information om skogstillgångarna samt rådgivning, information och utbildning i fråga om skogsbruk. Vid skötseln av dessa uppgifter äventyras inte enskilda individers rättsskydd eller grundläggande fri- och rättigheter. Det föreslås vidare att skogscentralernas och utvecklingscentralens direktionsmedlemmar och anställda skall underlyda straffrättsligt tjänsteansvar när det är fråga om ärenden som gäller användningen av skogscentralernas och utvecklingscentralens medel.

När skogscentralerna sköter sådana myndighetsuppgifter som föreskrivs eller bestäms för dem skall de enligt paragrafens gällande 2 mom. iakta förvaltningslagen (434/2003) och språklagen (423/2003). Beträffande offentligheten för skogscentralernas handlingar och verksamhet gäller vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Detta moment är närmast av informativ karaktär, eftersom förvaltningslagen och språklagen enligt bestämmelserna om lagarnas tillämpningsområde ända sedan lagarna trädde i kraft har tillämpats både på myndigheter och på sammanslutningar utanför myndighetsorganisationen då dessa sköter offentliga förvaltningsuppgifter. Samiska språklagen (1086/2003) har likaså sedan dess ikraftträdande under samma förutsättningar tillämpats på sammanslutningar utanför myndighetsorganisationen. För tydlighetens skull föreslås det att momentet skall ändras så att det i bestämmelsen uttryckligen konstateras att förvaltningslagen, språklagen och samiska språklagen även tillämpas på

utvecklingscentralen och att lagarna inte bara tillämpas på myndighetsuppgifter utan på alla offentliga förvaltningsuppgifter som skogscentralerna sköter.

9 b §. Behörighetsvillkor för befattningar vid skogscentralerna samt besättandet av befattningarna. Den föreslagna 9 b § innehåller bestämmelser om behörighetsvillkoren för de viktigaste befattningarna vid skogscentralerna. Av skogscentralens direktör krävs enligt 1 mom. för uppgiften lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med skogsbruk, kännedom om administrativa uppgifter och i praktiken visad ledarförmåga.

Av myndighetschefen krävs enligt 2 mom. för uppgiften lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med skogsbruk och med skogsbrukslagstiftningen, kännedom om administrativa uppgifter samt ledarförmåga.

Av anställda som har till uppgift att föredra sådana förvaltningsärenden som hör samman med myndighetsuppgifter och av anställda som har till uppgift att utöva sådan tillsyn över iakttagandet av lagstiftningen som föreskrivs för skogscentralerna krävs enligt paragrafens 3 mom. förtrogenhet med skogsbruk och med skogsbrukslagstiftningen samt kännedom om administrativa uppgifter.

Den föreslagna paragrafens 1-3 mom. motsvarar i huvudsak bestämmelserna i 8 § i den gällande skogscentralförordningen. Bestämmelserna om behörighetsvillkoren är förknippade med den rätt att fritt välja arbete och yrke som garanteras i 18 § 1 mom. i grundlagen. Därför föreslås det att bestämmelserna skall ingå i lag. Det föreslås också att behörighetsvillkoren för direktören och myndighetschefen skall ses över så att det för dessa uppgifter skall krävas för uppdraget lämplig högre högskoleexamen istället för bara för uppdraget lämplig högskoleexamen. Av direktören och myndighetschefen krävs också ledningsförmåga, för direktörens del i praktiken visad ledningsförmåga.

Paragrafens 4 mom. föreslås innehålla ett bemyndigande enligt vilket bestämmelser om besättandet av befattningar vid skogscentralerna utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 c §. Behörighetsvillkor för befattningar

vid utvecklingscentralen samt besättandet av befattningarna. Av utvecklingscentralens direktör krävs enligt paragrafens 1 mom. för uppgiften lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med skogsbruk, kännedom om administrativa uppgifter och i praktiken visad ledarförmåga. Bestämmelsen överensstämmer i huvudsak med de behörighetsvillkor som föreskrivs i 19 § 2 mom. i den gällande skogscentralsförordningen. Det föreslås att behörighetsvillkoren för direktören skall ändras på samma sätt som de behörighetsvillkor som anges för skogscentralens direktör i 9 b §.

Bestämmelserna om behörighetsvillkoren är förknippade med den rätt att fritt välja arbete och yrke som garanteras i 18 § 1 mom. i grundlagen. Därför föreslås det att bestämmelserna skall ingå i lag.

Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla ett bemyndigande enligt vilket bestämmelser om besättandet av befattningar vid utvecklingscentralen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ikraftträdelsebestämmelse. Denna bestämmelse innehåller en sedvanlig ikraftträdelsebestämmelse. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2007.

Enligt ikraftträdelsebestämmelsens 2 mom. blir den anställda vid varje skogscentral som har till uppgift att avgöra myndighetsärenden vid lagens ikraftträdande en sådan myndighetschef som avses i 5 §, med samma förmåner och skyldigheter som gällde den tidigare anställningen.

Det föreslås att åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter skall kunna vidtas innan lagen träder i kraft. Denna bestämmelse behövs eftersom det finns behov av att ändra förordningen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral så att statsrådets förordning träder i kraft vid samma tidpunkt som lagen.

1.2. Lag om Landsbygdsverket

2 §. Uppgifter. Enligt propositionen skall sådana förvaltningsuppgifter som innefattar betydande utövning av offentlig makt överföras från skogscentralen till Landsbygdsverket som inleder sin

verksamhet den 1 maj 2007. Det föreslås att 2 § i lagen om Landsbygdsverket, som innehåller föreskrifter om Landsbygdsverkets uppgifter, skall kompletteras med ett nytt 2 mom. Enligt detta moment skall Landsbygdsverket sköta de uppgifter i anslutning till skogsbruket som särskilt föreskrivs för det. Det föreslås att närmare bestämmelser om Landsbygdsverkets uppgifter som gäller skogsbruket skall ingå i speciallagstiftningen. Dessutom föreslås det att Landsbygdsverket skall sköta de uppgifter i anslutning till skogsbruket som jord- och skogsbruksministeriet särskilt ålägger det.

Ikraftträdelsebestämmelse. Denna bestämmelse innehåller en sedvanlig ikraftträdelsebestämmelse. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2007. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter skall kunna vidtas innan lagen träder i kraft.

1.3. Skogslagen

8 §. Åstadkommande av återväxt. Efter förnyelseavverkning skall man enligt 8 § 1 mom. i den gällande lagen inom rimlig tid åstadkomma ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd på området. Plantbeståndets utveckling får inte omedelbart vara hotad av annan vegetation. Om plantbestånd inte växer på området trots åtgärder som är att betrakta som rimliga kan skogscentralen enligt 8 § 4 mom. på ansökan besluta att skyldigheten förfaller. Skogscentralen påverkar varken uppkomsten eller innebörden av denna skyldighet, utan skyldigheten att se till att återväxt åstadkoms uppkommer alltid efter förnyelseavverkning. Skyldigheten att se till att återväxt åstadkoms är i ekonomiskt hänseende den mest betydande skyldighet som enligt skogslagen kan åläggas en markägare. Skogscentralens beslut om att skyldigheten förfaller har en stor inverkan på markägarens ekonomiska ställning.

Då skogscentralen fattar beslut om huruvida skyldigheten att åstadkomma återväxt skall förfalla har skogscentralen självständig prövningsrätt dels när det gäller beslutet om att skyldigheten förfaller, dels när det gäller vilka åtgärder som enligt momentet skall betraktas som rimliga. När skogscentralen fattar beslut om vilka åtgärder

som är rimliga begränsas dess prövningsrätt av bestämmelsen i 8 § 2 mom. som gäller åtgärder för anläggande av skogsbestånd samt av bestämmelsen i 3 mom. som gäller åtgärder som därutöver i allmänhet behövs för att ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd skall åstadkommas. I 2 och 3 § i skogsförordningen (1200/1996) finns närmare bestämmelser om dessa åtgärder och om de tider inom vilka de skall vidtas samt om vad som betraktas som en rimlig tid för åstadkommande av ett plantbestånd. När det gäller att fatta beslut om huruvida skyldigheten skall förfalla eller inte är skogscentralens prövningsrätt närmast bunden av 5 § i skogsförordningen som innehåller bestämmelser om de åtgärder som skall vidtas samt om förödelse som drabbat skogen.

Det föreslås att 8 § 4 mom. i skogslagen skall ändras så att den skyldighet att se till att återväxt åstadkoms som avses i 8 § 1 mom. förfaller utan uttryckligt beslut om plantbestånd inte växer på området trots åtgärder som är att betrakta som rimliga. Det föreslås att skyldigheten skall förfalla om skogscentralen inte vidtar sådana åtgärder som avses i 20 § i skogslagen för att nå en överenskommen om korrigering åtgärder eller gör en framställning till Landsbygdsverket om att Landsbygdsverket skall fatta ett bindande beslut om behövliga korrigering åtgärder. I detta sammanhang blir det aktuellt att bedöma vilka åtgärder som skall betraktas som rimliga för att ett plantbestånd skall åstadkommas samt vilka korrigering åtgärder som bör anses behövliga.

12 §. Skogsbruk i skyddsskogar. På ett sådant skyddsskogsområde som avses i 12 § 1 mom. i den gällande lagen är det enligt paragrafens 2 mom. endast enligt en avverknings- och förnyelseplan som skogscentralen har godkänt tillåtet att avverka skog för annat ändamål än till husbehov. Grunderna för skogscentralens prövningsrätt i samband med det beslutsfattande som gäller avverknings- och förnyelseplaner regleras i 12 § 1 mom., där det förutsätts att särskild försiktighet iaktas vid skogsbruk inom ett skyddsskogsområde samt att de åtgärder som vidtas inte orsakar

en förskjutning av skogsgränsen. Närmare bestämmelser om förnyelse av skog på skyddsskogsområden ingår i statsrådets beslut om skyddsskogar (844/1998). Enligt dess 3 § kan skogsförnyelse basera sig på naturlig förnyelse, sådd, plantering eller en kombination av dessa. Målet är att naturlig förnyelse alltid skall utnyttjas när det enligt 5 § 2 mom. i skogslagen finns förutsättningar för det. Då skogsförnyelse sker genom sådd eller plantering skall stora enhetliga förnyelseområden undvikas.

De materiella förutsättningarna för godkännande av avverknings- och förnyelseplaner är synnerligen vagt formulerade i bestämmelserna, vilket innebär att skogscentralen i detta sammanhang har omfattande självständig prövningsrätt. Skogscentralens beslut om godkännande av avverknings- och förnyelseplaner hör samman med de grundläggande förutsättningarna för skogsbruk. I sista hand är det fråga om huruvida markägaren är berättigad att avverka sin egen skog. I propositionen föreslås en begränsning av skogscentralens prövningsrätt när det gäller godkännande av avverknings- och förnyelseplaner. Det föreslås att 12 § 2 mom. i skogslagen skall ändras så att skogscentralen skall godkänna avverknings- och förnyelseplaner som gäller skyddsskogsområden om planerna är förenliga med de förpliktelser gällande avverkning och åstadkommande av återväxt som föreskrivs i skogslagen eller i författningar som utfärdats med stöd av den.

15 §. Förhandlingsplikt och säkerhet för att återväxt åstadkoms. Enligt 15 § 1 och 2 mom. i skogslagen kan skogscentralen kräva att det innan förnyelseavverkning inleds skall ställas en godtagbar säkerhet för att de åtgärder som krävs för åstadkommande av återväxt vidtas. En säkerhet kan krävas om den som saken gäller tidigare har försummat sin förnyelseskyldighet enligt 8 § i skogslagen och skogscentralen har ålagt honom eller henne att vidta korrigering åtgärder för att uppfylla förnyelseskyldigheten eller om skogscentralen har låtit vidta åtgärderna i fråga på hans eller hennes bekostnad. Innan en säkerhet krävs skall skogscentralen försöka förhandla med markägaren eller med

innehavaren av avverkningsrätten så att behövliga ändringar skall åstadkommas, om skogscentralen har grundad anledning att misstänka att en planerad eller påbörjad avverkning eller annan åtgärd strider mot skogslagen eller att man inte på det sätt som anges i anmälan om användning av skog skulle åstadkomma ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd.

Skyldigheten att se till att återväxt åstadkoms kan inte betraktas som en överraskande eller särskilt sträng påföljd, eftersom markägaren och innehavaren av en särskild rättighet alltid har en sådan skyldighet efter förnyelseavverkning. I 8 § 2 och 3 mom. i skogslagen finns bestämmelser om skyldighetens uppkomst och om de åtgärder som krävs för att skyldigheten skall uppfyllas. I 2-4 § i skogsförordningen finns närmare bestämmelser om dessa åtgärder och om den tid inom vilken de skall vidtas samt om den tid som betraktas som rimlig för åstadkommande av plantbestånd och om bedömningsgrunderna för plantbeståndet. Om skyldigheten att se till att återväxt åstadkoms inte fullgörs, kan skogscentralen låta vidta de åtgärder som avses i 8 § 2 och 3 mom. och använda säkerheten för att betala kostnaderna.

Kravet på att en säkerhet ställs utgör inte någon egentlig administrativ påföljd, eftersom säkerheten hela tiden tillhör den person som enligt skogslagen är skyldig att se till att återväxt åstadkoms. Markägaren eller den som innehar en särskild rättighet svarar i alla händelser för kostnaderna för de åtgärder som skogsförnyelsen kräver. Då en säkerhet krävs ändras deras rättsställning endast när det gäller de kostnader som hör samman med att säkerheten ställs och de eventuella verkställighetskostnader som medförs ifall åtgärderna vidtas på deras bekostnad. Ställandet av en säkerhet orsakar i allmänhet inte problem och medför inga särskilda kostnader, eftersom virkesförsäljningsintäkter kan användas som säkerhet efter en förnyelseavverkning. Åtgärderna för åstadkommande av återväxt skall vidtas rätt snart efter förnyelseavverkningen. Det föreslås att en ändring av teknisk natur skall göras i 15 § 2 mom. i den gällande lagen, så att momentet skall överensstämma med den ändring som

föreslås i 20 §. Ändringen innebär att beslutanderätten i fråga om vissa av de förvaltningsbeslut som avses i 20 § 2 och 3 mom. överförs från skogscentralerna till Landsbygdsverket.

16 §. Behandlingsförbud. Enligt 16 § i den gällande lagen kan skogscentralen förbjuda en åtgärd tills vidare eller för en viss tid om förhandlingar som avses i 15 § inte har fått stånd av andra orsaker än sådana som beror på skogscentralen eller förhandlingarna inte har lett till resultat och det finns grundad anledning att misstänka att en planerad eller en påbörjad avverkning eller åtgärd av annat slag strider mot skogslagen eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Behandlingsförbud kan utfärdas också när en anmälan om användning av skog inte har lämnats in inom den tidsfrist som föreskrivs i 14 § eller när en säkerhet enligt 15 § 2 mom. krävs. Skogscentralen utfärdar behandlingsförbud i behövlig omfattning. Beslutet om behandlingsförbud skall fattas skriftligen och omedelbart delges markägaren och den som innehar avverkningsrätten eller någon annan särskild rättighet. För att förstärka beslutet kan vite föreläggas enligt viteslagen (1113/1990). Beslutet om behandlingsförbud skall upphävas när det inte längre finns grunder för att hålla beslutet i kraft.

Rätten att använda skog på ett sätt som medför skälig avkastning omfattas av det grundlagsenliga egendomsskyddet. Inskränkningar av rätten att använda skog innebär betydande ingrepp i de rättigheter som tillkommer markägaren eller innehavaren av en särskild rättighet. Behandling av skog innebär emellertid ofta oåterkalleliga åtgärder med verkningar som omfattar årtionden och som inte kan elimineras genom korrigerande åtgärder. För att syftena med skogslagen skall uppnås förutsätts det att det finns möjligheter att påverka avverkning och andra åtgärder, i sista hand genom behandlingsförbud.

Enligt 16 § i skogslagen har skogscentralen självständig prövningsrätt dels när det gäller utfärdandet av behandlingsförbud, dels när det gäller förbudets omfattning och giltighetstid. Bestämmelserna ger skogscentralen mycket omfattande prövningsrätt, eftersom behandlingsförbudet

kan utfärdas i behövlig omfattning. Förbudet kan utfärdas att gälla antingen en viss tid eller tills vidare. När det gäller utfärdandet av behandlingsförbud och den därmed förknippade möjligheten att förelägga och utdöma vite kan man tala om betydande utövning av offentlig makt, som inte kan anförtros andra än myndigheter. Enligt den föreslagna paragrafen skall behörigheten att behandla dessa ärenden anförtros Landsbygdsverket istället för skogscentralen.

Det föreslås att paragrafen skall ändras så att behandlingsförbudet utfärdas av Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen. På framställning av skogscentralen kan Landsbygdsverket också förelägga vite för att förstärka behandlingsförbudet. I övrigt kvarstår paragrafen oförändrad till sitt innehåll.

16 a §. Temporärt behandlingsförbud. Det behandlingsförbud som skogscentralen kan utfärda enligt den gällande 16 § i skogslagen tillgrips i situationer där det kan krävas att skogscentralen snabbt ingriper i planerade eller påbörjade åtgärder och där man kan bli tvungen att stoppa verksamhet som redan påbörjats. Den maskinella skogsbehandlingen har blivit mycket effektiv. Med en modern avverkningsmaskin kan man under ett dygn avverka upp till två hektar skog som nått slutavverkningsåldern. Det föreslås att uppgiften att utfärda behandlingsförbud enligt 16 § skall överföras till Landsbygdsverket. Detta medför oundvikligen en förlängning av den tid som förlöper från att sådan verksamhet som kräver behandlingsförbud upptäcks tills förbudet utfärdas. T.ex. sådana särskilt viktiga livsmiljöer som avses i 10 § i skogslagen är små till arealen. Åtgärder som äventyrar deras särdrag kan därför utföras snabbt.

För att det fortfarande skall vara möjligt att snabbt ingripa i verksamhet som betraktas som lagstridig, föreslås det att skogscentralen skall få rätt att utfärda temporärt behandlingsförbud. Bestämmelserna om temporärt behandlingsförbud föreslås ingå i 16 a § i skogslagen. Enligt den föreslagna paragrafen skall skogscentralen temporärt kunna förbjuda avverkning eller någon annan åtgärd för högst 30 dagar om villkoren för behandlingsförbud enligt 16 § 1 mom. är

uppfyllda och vägande skäl kräver det. Beslutet om temporärt behandlingsförbud skall utfärdas skriftligen och omedelbart delges markägaren och den som innehar avverkningsrätten eller någon annan särskild rättighet samt Landsbygdsverket. Beslutet om temporärt behandlingsförbud skall iakttas trots att ändring söks.

Rättsskyddet för markägaren och innehavaren av en särskild rättighet kräver att den oenighet som föranlett det temporära behandlingsförbudet avgörs snabbt. Därför föreslås paragrafens 3 mom. innehålla en bestämmelse enligt vilken ett ärende som gäller ett sådant temporärt behandlingsförbud som utfärdats av skogscentralen utan dröjsmål och senast inom två veckor skall föras till Landsbygdsverket för avgörande. Förbudet förfaller om Landsbygdsverket inte inom 30 dagar efter att det temporära förbudet utfärdats fattar ett sådant beslut om behandlingsförbud som avses i 16 § eller genom ett särskilt beslut håller det temporära behandlingsförbudet i kraft. Skogscentralen skall upphäva sitt beslut om temporärt behandlingsförbud när det inte längre finns grunder för att hålla förbudet i kraft.

Efter slutavverkning räcker det beroende på jordmånen och området mellan 60 och 130 år tills skogen når föryngringsbar ålder. Med beaktande av den tid skogsbruket omspannar och förutsättningarna för utfärdande av temporärt behandlingsförbud samt den tid förbudet är i kraft, kan man inte anse att utfärdandet av temporärt behandlingsförbud innebär något betydande ingrepp i de rättigheter som tillkommer markägaren eller innehavaren av en särskild rättighet. Det är således inte i detta sammanhang fråga om betydande utövning av offentlig makt. Genom bestämmelsen om temporärt behandlingsförbud strävar man också efter att realisera det ansvar för naturen och dess mångfald som avses i 20 § i grundlagen.

20 §. Korrigering av åtgärder. Den som behandlar skog i strid med bestämmelserna i 5 § 1-3 mom., 10 § 3 mom. eller 12 § 1 eller 2 mom. eller i strid med bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem eller i strid med föreskrifter som meddelats med stöd av 13 §, eller som försummar att se till att återväxt åstadkoms, är enligt 20 § 1 mom. i den gällande lagen skyldig att

undanröja verkningarna av den lagstridiga åtgärden eller att, i den mån detta är möjligt till skäligen kostnader, återställa situationen eller fullgöra förnyelseskyldigheten enligt 8 §. Skyldigheten att vidta korrigerande åtgärder kan uppkomma med anledning av beståndsavverkning som sker i strid med 5 § i skogslagen, försummelse av skyldigheten att se till att återväxt åstadkoms enligt 8 §, lagstridig behandling av sådana särskilt viktiga livsmiljöer som avses i 10 § samt lagstridig behandling av sådana skyddsskogar som avses i 12 § eller sådana skyddsområden som avses i 13 §.

Om skogscentralen upptäcker att skogen har behandlats på ett lagstridigt sätt, skall skogscentralen enligt 20 § 2 mom. i skogslagen i första hand sträva efter att nå en övre enskommelse om att korrigerande åtgärder vidtas. Denna överenskommelse är ett sådant förvaltningsavtal som avses i 3 § i förvaltningslagen. Att ingå ett sådant avtal är en offentlig förvaltningsuppgift, som emellertid inte kan anses innefatta betydande utövning av offentlig makt.

Om en överenskommelse inte nås kan skogscentralen ålägga den som saken gäller att vidta de åtgärder som behövs. Ett förpliktande beslut om korrigerande åtgärder utgör en ensidig rättshandling. I synnerhet de åtgärder som hör samman med skogsförnyelse kan vara av stor ekonomisk betydelse. Förnyelseskyldighetens uppkomst och innebörd är inte i första hand beroende av skogscentralens prövning, eftersom denna skyldighet enligt 8 § 1 mom. i skogslagen alltid uppkommer i samband med förnyelseavverkning och de behövliga åtgärderna regleras i 8 § 2 och 3 mom. i skogslagen. Skogscentralen har emellertid självständig prövningsrätt när det gäller att bestämma vilka åtgärder som skall betraktas som behövliga enligt 20 § 2 mom. i skogslagen. Dessutom kan skogscentralen med stöd av 20 § 4 mom. underlåta att vidta åtgärder om felet är obetydligt.

Skogscentralen kan i enlighet med viteslagen förena sitt förpliktande beslut om korrigerande åtgärder med vite eller hot om att åtgärderna vidtas på bekostnad av den som saken gäller. Vite föreläggs i enlighet med 6 § i viteslagen genom att parten åläggs uppfylla huvudförpliktelsen vid vite. Hot om

tvångsutförande föreläggs i enlighet med 14 § i viteslagen genom att parten åläggs uppfylla huvudförpliktelsen vid äventyr att det som parten lämnat ogjort utförs på dennes bekostnad. Den myndighet som har förelagt vitet får enligt 10 § i viteslagen döma ut det, om en part utan giltig orsak har underlåtit att uppfylla huvudförpliktelsen. Beslutet om verkställighet av hot om tvångsutförande fattas likaså av den myndighet som har förelagt hotet.

I detaljmotiveringen till 2 § 3 mom. i grundlagen (RP 1/1998 rd) har rätten att fastställa offentliga påföljder, såsom vite, ansetts höra till kärnområdet för utövningen av offentlig makt. Till den offentliga maktutövningens kärnområde hör också t.ex. polisväsendet, domstolsväsendets rättskipningsverksamhet, utsköningsväsendet och beskattningen. Enligt grundlagspropositionens motivering omfattar den offentliga maktutövningens kärnområde uppgifter som kan särskiljas från "sedvanliga förvaltningsuppgifter". I detaljmotiveringen till grundlagens 2 § tas inte ställning till huruvida föreläggandet av vite eller de övriga uppgifter som nämns i detaljmotiveringen innefattar sådan betydande utövning av offentlig makt som avses i 124 § i grundlagen. Organ som inte hör till det egentliga myndighetsmaskineriet har endast undantagsvis getts behörighet att förelägga vite.

Utdömandet av vite och beslutsfattandet om verkställighet av hot om tvångsutförande utgör förvaltningsförfarande. I och med att påföljder föreskrivs påminner förfarandet emellertid om utövning av domsrätt. Därför accentueras parternas rättsskyddsgarantier. Föreläggandet av vite och hot om tvångsutförande bör, liksom utdömandet av vite och beslutsfattandet om verkställighet av hot om tvångsutförande, anses vara sådan verksamhet som innefattar betydande utövning av offentlig makt. Enligt bestämmelserna i 124 § i grundlagen kan endast myndigheter sköta sådana uppgifter. Det föreslås att 20 § 2 och 3 mom. i skogslagen skall ändras så att sådana beslut genom vilka den som saken gäller förpliktas vidta korrigerande åtgärder skall utfärdas av Landsbygdsverket, på föredragning av skogscentralen. Det föreslås att paragrafens 2

mom. för klarhetens skull skall ändras så att Landsbygdsverket skall kunna förplikta den som saken gäller att vidta korrigerande åtgärder både då en överenskommelse inte nås och då personen i fråga inte följer överenskommelsen. Landsbygdsverket har inte någon heltäckande fältorganisation. Skogscentralerna fungerar däremot på landskapsnivå och har bl.a. till uppgift att utöva tillsyn över att skogsbrukslagstiftningen iakttas. I det fall där Landsbygdsverket bestämmer att ett hot om tvångsutförande skall verkställas är det ändamålsenligt att Landsbygdsverket kan bistås av skogscentralen. Därför föreslås det att paragrafens 2 och 3 mom. skall ändras så att Landsbygdsverket skall kunna besluta att skogscentralen skall vidta behövliga åtgärder eller låta vidta dem på bekostnad av den som saken gäller.

Då man utför eller låter utföra korrigerande åtgärder med stöd av 20 § 2 eller 3 mom. i skogslagen uppkommer det en fordran för staten. De kostnader åtgärderna medför betalas i förskott av statens medel och får indrivnas i utskökningsväg hos den som saken gäller i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/1961). Den gällande lagen innehåller inga bestämmelser om vem som skall sköta indrivningen.

I detta sammanhang är det fråga om en statlig fordran som får utsökas utan lagakraftvunnen utskökningsgrund. Skogscentralen är en organisation som hör till den medelbara statsförvaltningen och den torde således inte kunna sköta tvångsindrivningen av sådana fordringar. Eftersom Landsbygdsverket fattar beslut om verkställighet av hot om tvångsutförande skall Landsbygdsverket också sköta indrivningen av de fordringar som uppkommer till följd av detta.

23 §. Ändringssökande. Enligt 23 § 1 mom. i den gällande skogslagen får ändring i skogscentralens beslut sökas genom besvär hos länsrätten. Det föreslås att momentet skall ändras i enlighet med de föreslagna ändringarna i lagstiftningen så att omnämnandet av länsrätten skall ersättas med ett omnämnande av förvaltningsdomstolen.

Enligt 23 § 3 mom. i den gällande lagen får

skogscentralen genom besvär söka ändring i ett beslut som länsrätten gett med anledning av besvär över ett beslut som skogscentralen har fattat enligt 20 §. Enligt 6 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen (586/1996) har en myndighet vid sidan av en eventuell part besvärsmätt om besvärsmätt föreskrivs i lag eller om besvärsmätten är nödvändig med tanke på det allmänna intresse som myndigheten skall bevaka.

I propositionen föreslås det att skogscentralernas myndighetsuppgifter som innefattar betydande utövning av offentlig makt skall överföras från skogscentralerna till Landsbygdsverket. Även om skogscentralen inte kan betraktas som en myndighet, är den alltså en offentlig organisation vars uppgifter omfattar verkställighet av skogsbrukslagstiftningen och allmän intressebevakning. Därför är det motiverat att skogscentralen skall ha rätt att besvara sig över beslut som grundar sig på skogslagen och som Landsbygdsverket har fattat på initiativ av skogscentralen. Eftersom en part kan besvara sig över skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut hos förvaltningsdomstolen, skall skogscentralens besvärsmätt också gälla förvaltningsdomstolens beslut i ärendet. Paragrafens 3 mom. föreslås innehålla en bestämmelse om detta.

25 a §. Indrivning av statens fordran. Det föreslås att paragrafens 1 mom. för klarhetens skull skall innehålla en bestämmelse om vilken lag som tillämpas på indrivning av statens fordringar. Enligt momentet får statens fordringar som avses i skogslagen indrivnas i utskökningsväg utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg.

På basis av de gällande bestämmelserna är det oklart vem som har till uppgift att sköta indrivningen av statens fordringar som grundar sig på skogslagen. Med hänsyn till att det är fråga om indrivning som till sin karaktär påminner om tvångsindrivning föreslås det att bestämmelserna skall ändras så att Landsbygdsverket skall ansvara för indrivningen av alla statliga fordringar som grundar sig på skogslagen. Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla en bestämmelse om detta.

Ikraftträdelsebestämmelse. Denna bestämmelse innehåller en sedvanlig ikraftträdelsebestämmelse. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2007.

Ikraftträdelsebestämmelsens 2 mom. innehåller en bestämmelse om överföring av anhängiga ärenden. Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt den föreslagna lagen hör till Landsbygdsverkets behörighet skall enligt momentet överföras till Landsbygdsverket för avgörande om ärendet inte har avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft. Skogscentralen skall sköta de administrativa uppgifter som hör samman med överföringen.

Det föreslås att åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter skall kunna vidtas i nnan lagen träder i kraft.

1.4. Lagen om finansiering av hållbart skogsbruk

15 §. Vård- och underhållsskyldighet. Enligt 15 § 1 och 2 mom. i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk är en markägare som har dragit nytta av skogsförnyelse, istandsättningsdikning eller byggande av en skogsväg skyldig att i 15 år efter att den finansiering som beviljats för projektet erlagts i sin helhet dra försorg om skötseln och underhållet av det område eller den skogsväg som åtgärden gällt. När äganderätten till en fastighet eller något annat område övergår till en ny ägare övergår också vård- och underhållsskyldigheten till den nya ägaren. Skogscentralen skall övervaka att vård- och underhållsskyldigheten fullgörs. Om skötseln av ett skogsförnyelseområde eller ett nytttområde för istandsättningsdikning eller underhållet av en skogsväg har försummats, skall skogscentralen uppmana den vård- och underhållsskyldiga att inom utsatt tid rätta till sin försummelse. Om en åtgärd på grund av markägarens försummelse hotar att förlora en avsevärd del av sin betydelse och markägaren inte inom utsatt tid har följt uppmaningen, kan skogscentralen besluta att säga upp lånet att återbetalas genast och att det stöd som beviljats för åtgärden skall återbetalas helt eller delvis samt att vård- och underhållsskyldigheten skall upphöra.

De åtgärder som hör samman med

indragning eller återkrav av finansieringen innebär ett allvarigare ingrepp i individens rättsliga ställning än ett beslut om att finansiering beviljas. Indragning och återkrav av finansieringen har därför knutits samman med väsentliga försummelser eller överträdelser eller därmed jämförbara vägande skäl. I grundlagsutskottets praxis har återkrav av studiestöd enligt lagen om studiestöd (65/1994) (GrUU 14/2003 rd) och återkrav av inkomstrelaterad dagpenning enligt lagen om ukomstskydd för arbetslösa (1290/2002) (GrUU 46/2002 rd) betraktats som sådana offentliga förvaltningsuppgifter som kan anförtros privata sammanslutningar och som således inte innefattar betydande utövning av offentlig makt. Det privata organ som fattar beslut om återkrav av studiestöd eller inkomstrelaterad dagpenning har självständig prövningsrätt när det gäller att bestämma vilket belopp som skall återkrävas eller bedöma om återkravet skall frångås. Skogscentralen har motsvarande prövningsrätt när den fattar beslut om återkrav av en förmån som grundar sig på lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. Alla dessa förmåner betalas till ett fast belopp och beviljas på basis av mätbara numerära fakta, vilket minskar den självständiga prövningsrätten både i samband med att en förmån beviljas och då det fattas beslut om att en förmån återkrävs.

Återkrav av stöd eller uppsägning av lån som grundar sig på lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skiljer sig emellertid från återkrav av studiestöd och arbetslöshetsförmåner i och med att det krävs ett lagakraftvunnet beslut som grund för återkrav av studiestöd och inkomstrelaterad dagpenning. Skogscentralens beslut om återkrav enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk kan verkställas såsom en lagakraftvunnen dom i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg. Verkställigheten av ett beslut som inte vunnit laga kraft kan anses innebära mer än ett ringa ingrepp i individens grundläggande fri- och rättigheter. Det är oklart huruvida den behörighet skogscentralen anförtröts i den gällande lagen är förenlig med grundlagen. Bedömningen av huruvida det i detta sammanhang är fråga om betydande

utövning av offentlig makt försvåras av att riksdagens grundlagsutskott inte uttryckligen har uttalat sig om saken. För klarhetens skull föreslås det att 15 § 3 mom. i skogslagen skall ändras så att Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen skall fatta beslut om uppsägning av lån, återkrav av stöd och upphävande av den därmed sammanhängande vård- och underhållsskyldigheten.

16 §. Ändring av områdesanvändningen. Om en markägare har börjat använda ett skogsförnyelseområde eller ett nyttoområde för istandsättningsdikning på ett sådant sätt att områdets användning för skogsbruksändamål till väsentliga delar förhindras, skall skogscentralen enligt den gällande paragrafen bestämma att lånet genast skall återbetalas för områdets del. Om det inte har förflutit femton år sedan stödet betalats i sin helhet, kan skogscentralen bestämma att det stöd som beviljats för området, med undantag för miljöstöd enligt 19 § 1 mom., skall återbetalas till staten helt eller delvis. Vård- och underhållsskyldigheten beträffande området upphör då skogscentralen har fattat ett sådant beslut. Ett lån som sagts upp och ett stöd som återkrävs kan indrivnas utan lagakraftvunnet beslut. Verkställigheten av ett beslut som inte vunnit laga kraft kan anses innebära mer än ett ringa ingrepp i individens grundläggande fri- och rättigheter. Det är oklart huruvida den behörighet skogscentralen anförtrots i den gällande lagen är förenlig med grundlagen. För klarhetens skull föreslås det att paragrafen skall ändras så att Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen skall fatta beslut om uppsägning av lån, återkrav av stöd och upphävande av den därmed sammanhängande vård- och underhållsskyldigheten.

28 §. Återkrav av finansieringen. Enligt 28 § 1 mom. i den gällande lagen skall skogscentralen besluta att finansieringen indras, ett redan utbetalt stöd återkrävs eller ett lån sägs upp, om finansieringen har använts för något annat ändamål än den beviljats för eller om finansieringsmottagaren har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligt inverkat på beviljandet eller erläggandet av finansieringen eller i övrigt förfarit svikligt,

till den del nämnda förfarande har inverkat på beviljandet av finansieringen och på dess belopp. Enligt 28 § 2 mom. kan skogscentralen besluta att finansieringen indras helt eller delvis eller att stödet återkrävs eller lånet sägs upp, om finansieringen har beviljats på annars felaktiga grunder, villkoren i beslutet om beviljande av finansiering eller i en handling som legat till grund för beslutet inte har iakttagits eller det finns något därmed jämförbart vägande skäl för att indra eller återkräva finansieringen eller säga upp lånet.

Ett beslut om återkrav som fattats med stöd av 28 § i den gällande lagen kan verkställas trots att det inte vunnit laga kraft. Eftersom behörigheten att verkställa ett sådant beslut kan anses innefatta betydande utövning av offentlig makt föreslås det att 1 och 2 mom. i paragrafen skall ändras så att beslutet om återkrav även i dessa fall skall fattas av Landsbygdsverket, på framställning av skogscentralen.

29 §. Påföljder av återkrav. I 29 § i den gällande lagen finns bestämmelser om de administrativa sanktioner som utgör påföljder av återkrav. Om ett lån sägs upp med stöd av 15 § eller 28 § 1 eller 2 mom., kan man enligt paragrafens 1 mom. hos låntagaren dessutom uppbära ett belopp som motsvarar den erhållna ränteförmånen. Om finansieringsmottagaren uppsåtligen eller av grov oaksamhet har försummat den vård- och underhållsskyldighet som avses i 15 § eller förfarit så som anges i 28 § 1 mom., och fyra år inte har förflutit sedan ett sådant förfarande, kan beloppet av det stöd som återkrävs eller av den ränteförmån som avses i 1 mom. enligt 2 mom. höjas med högst 20 procent eller, ifall det är fråga om synnerligen grovt förfarande, med högst 100 procent.

De sanktioner som avses i 29 § 2 mom. i den gällande lagen kan anses innebära betydande ingrepp i individens egendomsskydd. Denna bestämmelse motsvarar till sitt innehåll bestämmelsen om skatteförhöjning i 32 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Genom denna bestämmelse har skogscentralen getts omfattande självständig prövningsrätt i samband med återkrav. Rätten att höja beloppet kan anses innefatta betydande

utövning av offentlig makt. Därför föreslås det att 29 § 2 mom. skall ändras så att Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen skall fatta beslut om förhöjning av det belopp som återkrävs. I övrigt kvarstår paragrafen oförändrad till sitt innehåll.

30 §. Tvångsindrivning av statens fordran. Den gällande lagens 30 § innehåller bestämmelser om tvångsindrivning av statens fordringar som grundar sig på lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. Enligt 20 § i förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk (1311/1996) är länsstyrelsen den myndighet som sköter indrivningen av statens fordringar. Föreskrifter om länsstyrelsens uppgifter ingår i 14 § i förordningen. Paragrafens föreslagna 1 mom. motsvarar i sak den gällande 30 §. Enligt momentet får en till betalning förfallen annuitet på ett lån och sådan finansiering som enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall återkrävas till staten samt andra prestationer som skall betalas till staten indrivnas i utsköningsväg utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsköningsväg.

Med stöd av de gällande bestämmelserna är det oklart vem som har till uppgift att sköta indrivningen av andra statliga fordringar än förfallna annuiteter på lån. Indrivningen av lån som avses i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall genom en särskild lag överföras till statskontoret den 1 maj 2007. Med hänsyn till att indrivningen till sin karaktär utgör tvångsindrivning föreslås det att bestämmelserna skall ändras så att Landsbygdsverket skall svara för indrivningen av alla statliga fordringar som grundar sig på lagen om finansiering av hållbart skogsbruk, med undantag för lån. Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla en bestämmelse om detta.

I fråga om debitering, uppbörd och redovisning av statens fordringar gäller enligt paragrafens 3 mom. vad som föreskrivs i förordningen angående debitering, uppbörd och redovisning av vissa statens penningfordringar (559/1967).

33 §. Ändringssökande. Det föreslås att en ändring av teknisk natur skall göras i paragrafens 1 mom., så att

förvaltningsdomstolen i enlighet med de föreslagna lagändringarna skall nämnas som besvärshänsinstans istället för länsrätten.

Enligt 6 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen har en myndighet vid sidan av en eventuell part besvärshänsinstans om besvärshänsinstans föreskrivs i lag eller om besvärshänsinstansen är nödvändig för det allmänna intresse som myndigheten skall bevaka.

I propositionen föreslås det att sådana myndighetsuppgifter som innefattar betydande utövning av offentlig makt skall överföras från skogscentralerna till Landsbygdsverket. Även om skogscentralen inte kan betraktas som en myndighet är den en offentlig organisation vars uppgifter omfattar verkställighet av skogslagstiftningen och allmän intressebevakning. Därför är det ändamålsenligt att skogscentralen har rätt att besvara sig över beslut som grundar sig på lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och som Landsbygdsverket har fattat på initiativ av skogscentralen. Eftersom en part kan besvara sig över skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut hos förvaltningsdomstolen, skall skogscentralens besvärshänsinstans också gälla förvaltningsdomstolens beslut i ärendet. Paragrafens nya 4 mom. föreslås innehålla en bestämmelse om saken. Enligt momentet har skogscentralen rätt att besvara sig över beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

Ikraftträdelsebestämmelse. Denna bestämmelse innehåller en sedvanlig ikraftträdelsebestämmelse. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2007.

Ikraftträdelsebestämmelsens 2 mom. innehåller en bestämmelse om överföring av anhängiga ärenden. Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt den föreslagna lagen hör till Landsbygdsverkets behörighet skall enligt momentet överföras till Landsbygdsverket för avgörande om ärendet inte har avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft. Skogscentralen skall sköta de administrativa uppgifter som hör

samman med överföringen.

Det föreslås att åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter skall kunna vidtas innan lagen träder i kraft.

1.5. Lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog

9 §. Vite och hot om tvångsutförande. Enligt 2 § i lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog är virkesägaren skyldig att inom den tid som anges i lagen sörja för att färskt tall- och granvirke transporteras bort från platser i närheten av skog som består av samma trädslag eller att vidta andra åtgärder för att förhindra att skogsskadeinsekter sprider sig. Enligt 5 § har markägaren en motsvarande skyldighet i fråga om barrträd som skadats av storm, snö, skogsbrand eller någon annan skadegörare. En sådan skyldighet föreligger emellertid inte t.ex. om kostnaderna för åtgärderna skulle bli oskäligt stora. Om det finns risk för omfattande insekt- eller svampskador kan jord- och skogsbruksministeriet utfärda föreskrifter om avlägsnande av träd från skogen, biologisk bekämpning och andra åtgärder. Skogscentralerna utövar tillsyn över att lagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas.

I 9 § finns bestämmelser om förpliktande beslut samt om vite och hot om tvångsutförande som kan föreläggas i samband med dessa beslut. Om någon försummar sin skyldighet enligt denna lag eller enligt en bestämmelse eller föreskrift som har utfärdats med stöd av den, kan skogscentralen enligt paragrafen genom sitt beslut förplikta personen i fråga att vidta behövliga åtgärder.

Vid bedömningen av skogscentralens behörighet att ingripa i individens grundläggande fri- och rättigheter kan man konstatera att skyldigheten att avlägsna skadade träd eller att vidta andra åtgärder för att hindra spridning av skadeinsekter som lever i virke inte enligt lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog gäller åtgärder som medför oskäligt stora kostnader eller som annars är oskäliga. Det föreligger inte heller någon skyldighet att transportera bort virke eller att vidta andra åtgärder som föreskrivs i 2 § om iakttagandet av

skyldigheten, med hänsyn till omständigheter som på förhand inte har kunnat beaktas, oskäligt skulle försvåra drivningen eller transporten av virket eller medföra oskäligt stora kostnader. Eftersom de åtgärder som avses i 2 och 5 § i lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog enligt bestämmelserna inte får vara oskäliga, torde ett förpliktande beslut om sådana åtgärder inte innebära ett betydande ingrepp i individens grundlagsenliga egendomsskydd. Skyldigheten att transportera bort virke kan inte heller betraktas som en särskilt betydelsefull förpliktelse, eftersom virket i varje fall förr eller senare transporteras bort från skogen eller från dess närhet. De förpliktelser som gäller skadade träd och virke grundar sig på mätbara fakta som har fastställts i jord- och skogsbruksministeriets beslut om bekämpning av insekt- och svampskador i skog (1397/1991). Skogscentralens självständiga prövningsrätt i samband med ett förpliktande beslut gäller bedömningen av vilka åtgärder som anses behövliga och när åtgärderna enligt lagen skall betraktas som oskäliga. På ovan nämnda grunder kan man anse att skogscentralens förpliktande beslut enligt 9 § i lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog inte är förenat med betydande utövning av offentlig makt.

Enligt 9 § 1 mom. i den gällande lagen kan skogscentralen förstärka sitt beslut genom att förelägga vite eller hot om att åtgärderna vidtas på den försumliges bekostnad. På vite eller hot om tvångsutförande tillämpas viteslagen. Vad som bestäms om myndigheter i viteslagen gäller i detta sammanhang även skogscentralen.

Utdömandet av vite och beslutsfattandet om verkställighet av hot om tvångsutförande utgör förvaltningsförfarande. I och med att påföljder föreskrivs påminner förfarandet emellertid om utövning av domsrätt. Därför accentueras partens rättsskyddsgarantier. Föreläggandet av vite och hot om tvångsutförande bör, liksom utdömandet av vite och beslutsfattandet om verkställighet av hot om tvångsutförande, anses vara sådan verksamhet som innefattar betydande utövning av offentlig makt. Därför föreslås det att 9 § i lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog skall ändras så att

Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen skall fatta beslut om att vite eller hot om att åtgärderna vidtas på den försumliges bekostnad eventuellt föreläggs för att förstärka skogscentralens beslut. På vite och hot om tvångsutförande tillämpas viteslagen. Detta innebär bl.a. att kostnaderna för tvångsutförande betalas i förskott av statens medel.

9 a §. Indrivning av statens fordran. Det föreslås att paragrafens 1 mom. för tydlighetens skull skall kompletteras med en bestämmelse om den lag som tillämpas på indrivning av statens fordringar. Enligt momentet får statens fordringar som avses i lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog indrivas i utsväkningsväg utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsväkningsväg.

På basis av de gällande bestämmelserna är det oklart vem som har till uppgift att sköta indrivningen av statens fordringar enligt lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog. Med hänsyn till att det är fråga om indrivning som till sin karaktär påminner om tvångsindrivning föreslås det att bestämmelserna skall ändras så att Landsbygdsverket skall ansvara för indrivningen av alla statliga fordringar som grundar sig på lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog. Paragrafens 2 mom. föreslås innehålla en bestämmelse om detta.

11 §. Ändringssökande. På de grunder som anges i detaljmotiveringen till 23 § i skogslagen och 33 § i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk föreslås det att denna paragraf skall ändras så att skogscentralen skall ha rätt att besvara sig över beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut. Paragrafens nya 3 mom. föreslås innehålla en bestämmelse om detta.

Ikraftträdelsebestämmelse. Denna bestämmelse innehåller en sedvanlig ikraftträdelsebestämmelse. Lagen föreslås

träda i kraft den 1 maj 2007.

Ikraftträdelsebestämmelsens 2 mom. innehåller en bestämmelse om överföring av anhängiga ärenden. Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt den föreslagna lagen hör till Landsbygdsverkets behörighet skall enligt momentet överföras till Landsbygdsverket för avgörande om ärendet inte har avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft. Skogscentralen skall sköta de administrativa uppgifter som hör samman med överföringen.

Det föreslås att åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter skall kunna vidtas i nnan lagen träder i kraft.

1.6. Lagen om skogsvårdsföreningar

21 §. Ändringssökande. På de grunder som anges i detaljmotiveringen till 23 § i skogslagen, 33 § i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och 11 § i lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog föreslås det att denna paragraf skall ändras så att skogscentralen skall ha rätt att besvara sig över beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av lagen om skogsvårdsföreningar, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut. Paragrafens nya 2 mom. föreslås innehålla en bestämmelse om detta.

22 §. Tillsyn och påföljder. En skogsvårdsförening är en sammanslutning som består av skogsägare och som har rätt att få skogsvårdsavgifter för att nå sina lagstadgade syften. Skogsvårdsföreningarna har till uppgift att inom sitt verksamhetsområde erbjuda skogsägarna de tjänster som de behöver när de idkar skogsbruk och att ordna sådan fackmannahjälp som skogsägarna kan behöva i anslutning till skogsbruket.

I 22 § i lagen om skogsvårdsföreningar finns bestämmelser om den tillsyn skogscentralerna utövar över skogsvårdsföreningarna och om skogscentralernas behörighet att föreskriva påföljder. Enligt paragrafens 1 mom. har

skogscentralen till uppgift att utöva tillsyn över skogsvårdsföreningarna inom sitt verksamhetsområde. Skogscentralen har rätt att av skogsvårdsföreningarna få de uppgifter, handlingar och utredningar som den anser sig behöva för tillsynen.

I 22 § 2 och 3 mom. finns bestämmelser om skogscentralens behörighet att föreskriva påföljder. Enligt paragrafens 2 mom. skall skogscentralen ge den som handlar i strid med lagen om skogsvårdsföreningar eller föreskrifter eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den en skriftlig anmärkning. Om verksamhet som strider mot lagen om skogsvårdsföreningar eller mot föreskrifter eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den till sin karaktär är grov eller fortsätter efter en sådan anmärkning som avses i 2 mom., skall skogscentralen enligt 3 mom. förplikta vederbörande att iakttä föreskrifterna och bestämmelserna. Denna förpliktelse kan förenas med vite i enlighet med viteslagen.

Vid bedömningen av skogscentralens behörighet att ingripa i de grundläggande fri- och rättigheter som garanteras i grundlagen kan man konstatera att de befogenheter skogscentralen anförtrots i lagen om skogsvårdsföreningar har beröringspunkter med den grundlagsenliga näringsfriheten. Ett sådant förpliktande beslut som avses i 22 § kan gälla antingen en skogsvårdsförening eller en fysisk person. Genom skogscentralens beslut kan en juridisk eller fysisk persons handlingsfrihet emellertid inte begränsas mer än vad som föreskrivs i lagen om skogsvårdsföreningar.

Skogscentralens anmärkning eller förpliktande beslut som avses i 22 § kan inte anses innefatta betydande utövning av offentlig makt. Föreläggandet och särskilt utdömandet av vite utgör däremot sådant förvaltningsförfarande som påminner om utövning av domsrätt i och med att påföljder föreskrivs. Föreläggandet och utdömandet av vite bör således betraktas som sådan verksamhet som innefattar betydande utövning av offentlig makt. Därför föreslås det att 22 § i lagen om skogsvårdsföreningar skall ändras så att Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen skall fatta beslut om det eventuella vite som kan föreläggas för att förstärka skogscentralens

beslut.

Ikraftträdelsebestämmelse. Denna bestämmelse innehåller en sedvanlig ikraftträdelsebestämmelse. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2007.

Ikraftträdelsebestämmelsens 2 mom. innehåller en bestämmelse om överföring av anhängiga ärenden. Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt den föreslagna lagen hör till Landsbygdsverkets behörighet skall enligt momentet överföras till Landsbygdsverket för avgörande om ärendet inte har avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft. Skogscentralen skall sköta de administrativa uppgifter som hör samman med överföringen.

Det föreslås att åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter skall kunna vidtas i nnan lagen träder i kraft.

1.7. Lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering

4 §. Under de förutsättningar som anges i lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering har sådana samägare som äger minst hälften av en samägd fastighet, inklusive de samägare som sköter fastigheten, rätt att gemensamt för hela fastighetens vidkommande vidta en åtgärd enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och att ta emot stöd och lån enligt nämnda lagstiftning. Enligt 4 § 1 mom. beslutar skogscentralen om beviljande och återkrav av stöd och lån. Det föreslås att paragrafens 1 mom. skall ändras så att Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen skall fatta beslut om återkrav av stöd och lån. Denna ändring överensstämmer med de bestämmelser om återkrav som föreslås ingå i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk.

Paragrafens 3 mom. föreslås innehålla en bestämmelse om skogscentralens besvärsmätt. Enligt momentet har skogscentralen rätt att besvära sig över beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning

eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut. Paragrafens 2 mom. överensstämmer med gällande lag.

Ikraftträdelsebestämmelse. Denna bestämmelse innehåller en sedvanlig ikraftträdelsebestämmelse. Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 2007.

Ikraftträdelsebestämmelsens 2 mom. innehåller en bestämmelse om överföring av anhängiga ärenden. Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt den föreslagna lagen hör till Landsbygdsverkets behörighet skall enligt momentet överföras till Landsbygdsverket för avgörande om ärendet inte har avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft. Skogscentralen skall sköta de administrativa uppgifter som hör samman med överföringen.

Det föreslås att åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter skall kunna vidtas i nnan lagen träder i kraft.

2. Närmare bestämmelser

De föreslagna lagändringarna kräver att också skogscentralförordningen ändras. Förordningens bestämmelser om skogscentralernas och utvecklingscentralens personal skall upphävas eftersom dessa bestämmelser enligt propositionen skall överföras till lagen. Skogscentralförordningens bestämmelser om de uppgifter som ankommer på skogscentralen, utvecklingscentralen och skogscentralens direktion skall också preciseras. Dessutom föreslås det att jord- och skogsbruksministeriet enligt förordningen skall ges i uppgift att besätta myndighetschefsbefattningen.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 maj 2007.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Denna proposition är förknippad med grundlagen när det gäller två olika frågor. Den första frågan gäller de förutsättningar

under vilka offentliga förvaltningsuppgifter enligt 124 § i grundlagen kan anförtros andra än myndigheter. Den andra frågan hör samman med den rätt att söka ändring som tillkommer en myndighet eller en organisation som sköter offentliga förvaltningsuppgifter.

I propositionen föreslås det att lagen om finansiering av hållbart skogsbruk, lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog, lagen om skogsvårdsföreningar och lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering skall utökas med bestämmelser enligt vilka skogscentralen får besvära sig över beslut som fattats med stöd av dessa lagar. Den besvärsmått skogscentralen getts i 23 § i skogslagen utvidgas så att den också omfattar beslut som Landsbygdsverket och förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av skogslagen. Grundlagsutskottet har ansett att det är exceptionellt med besvärsmått för en myndighet inom förvaltningsprocesssystemet och att i synnerhet en myndighets allmänna besvärsmått kan vara problematisk med avseende på det krav på behörigt förfarande som ingår i 21 § 1 mom. i grundlagen, eftersom myndigheten då kan betraktas som en parts formella motpart. Å andra sidan har utskottet ansett att en myndighets rätt att överklaga ett beslut inte utgör ett problem med tanke på grundlagen om besvärsmått t.ex. varit ägnad att bidra till en enhetlig rättspraxis (GrUU 4/2004 rd och GrUU 4/2005 rd).

Skogscentralens föreslagna besvärsmått hör samman med upprätthållandet av en enhetlig tillämpnings- och rättspraxis när det gäller skogscentralens uppgifter som är förknippade med verkställighet av lagstiftningen. Skogscentralerna fattar årligen ca 60 000 överklagbara beslut. År 2005 söktes ändring i 24 av dessa beslut. Det ringa antalet besvär innebär att de beslut som fattas med anledning av besvären i betydande utsträckning styr skogscentralernas tillämpningspraxis. Enligt propositionen skall skogscentralens uppgifter som kan anses innefatta betydande utövning av offentlig makt överföras till Landsbygdsverket. De uppgifter som skall överföras från skogscentralen till Landsbygdsverket har

utgjort grunden för de tillsynsuppgifter som hör samman med skogslagstiftningen. Det faktum att verkställighetsuppgifterna nu fördelas mellan två organisationer kan leda till att ansvarsfördelningen i vissa fall fördunklas, vilket talar för att skogscentralen skall ges besvärsrätt. Dessutom kan man konstatera att högsta förvaltningsdomstolen i sitt årsboksavgörande (HFD:2003:44) ansåg att skogscentralen på grundval av det allmänna intresse som den skulle bevaka i ett ärende som grundade sig på lagen om skogsvårdsföreningar hade besvärsrätt med stöd av 6 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen, trots att det inte fanns någon uttrycklig bestämmelse om saken i lagen om skogsvårdsföreningar. Eftersom skogscentralen emellertid inte kan anses vara en myndighet, föreslås det att skogscentralens besvärsrätt skall regleras i de specialbestämmelser som ingår i propositionen.

Enligt 124 § i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får dock ges endast myndigheter.

I grundlagspropositionens motivering (RP 1/1998 rd) används begreppet offentliga förvaltningsuppgifter i en relativt vidsträckt bemärkelse. De offentliga förvaltningsuppgifterna omfattar t.ex. uppgifter som hänför sig till verkställigheten av lagar samt till beslutsfattande som gäller enskilda personers och sammanslutningars rättigheter, skyldigheter och förmåner.

Grundlagsutskottet har med stöd av bestämmelserna i den förra regeringsformen och kravet på lagbundenhet inom förvaltningen samt utgående från tjänsteansvarsaspekter härlett principen om s.k. konstitutionell tjänstemannaförvaltning. Denna princip innebär att offentlig makt i Finland utövas av myndigheter och av tjänstemän som på myndigheternas vägnar lagligen utnämnts till sina tjänster (GrUU 4/1989 rd, 37/1992 rd samt 1, 7 och 15/1994 rd). Å andra sidan har utskottet utgått från att

principen om tjänstemannaförvaltning inte utgör något absolut hinder för att offentlig makt och offentliga uppgifter i begränsad utsträckning anförtros andra än myndigheter, t.ex. statliga affärsverk eller privaträttsliga sammanslutningar. Utskottet har emellertid förutsatt att det i dessa fall utfärdas tillräckligt detaljerade bestämmelser om uppgifternas skötsel och om det förfarande som skall iakttas. Dessutom har utskottet förutsatt att rättssäkerhetsaspekterna skall beaktas och att de som sköter offentliga uppgifter skall handla under straffrättsligt tjänsteansvar. Med hjälp av 124 § i grundlagen strävade man således dels efter att begränsa möjligheterna att avvika från principen om tjänstemannaförvaltning, dels efter att skapa garantier som tryggar grunderna för den demokratiska rättsstaten i de situationer där det är motiverat att avvika från principen.

Skogscentralerna är inte myndigheter, även om deras verksamhet uppfyller de centrala kännetecknen på myndighetsverksamhet. De allmänna grunderna för skogscentralernas verksamhet regleras i lag. Skogscentralerna är i likhet med myndigheterna bundna av förvaltningslagen och av de andra allmänna bestämmelser som gäller förvaltningsförfarandet. Deras anställda är emellertid inte tjänstemän, men med stöd av en särskild bestämmelse underlyder de ändå tjänsteansvar vid användningen av medel och vid skötseln av offentliga förvaltningsuppgifter. Skogscentralernas verksamhet står under jord- och skogsbruksministeriets tillsyn och verksamheten finansieras till stor del genom anslag som anvisas skogscentralerna i statsbudgeten. Skogscentralerna har förutom i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral även i speciallagar anförtrotts åtskilliga offentliga förvaltningsuppgifter, av vilka flera innefattar utövning av offentlig makt.

Skogscentralerna utgör en organisation som sedan år 1928 under olika namn har skött uppgifter som hör samman med att främja och utöva tillsyn över enskilt skogsbruk. Under den tid organisationen har verkat har trädbeståndet i de enskilda skogarna ökat avsevärt, liksom avverkningsmöjligheterna. När det gäller de

finska skogarna är läget allmänt sett gott. De organisationer som svarar för skogsbruksförvaltningen har också bidragit till det goda resultatet. Även skogsägare och andra aktörer inom skogsbruket har deltagit i organisationernas förvaltning. Det ovan sagda utvisar att det har varit ändamålsenligt att anförtro skogscentralerna offentliga förvaltningsuppgifter och att det alltså är motiverat att göra det.

Skogarnas och skogsbrukets betydelse för Finland kräver att det finns en förvaltningsorganisation som sköter de uppgifter som hör samman med skogsbruket. Denna organisation består av jord- och skogsbruksministeriet och av skogscentralerna som fungerar som regionala förvaltningsorgan. Skogscentralerna, som på det regionala planet främjar och utövar tillsyn över skogsbruket, sköter i stor utsträckning offentliga förvaltningsuppgifter. Dessa uppgifter föreskrivs för skogscentralerna i olika skogsbrukslagar.

Skogscentralslagen är till sin karaktär en organisatorisk lag som inte innehåller några behörighetsbestämmelser. Skötseln av skogscentralernas och utvecklingscentralens offentliga förvaltningsuppgifter som inte innefattar utövning av offentlig makt utgör till sin karaktär faktisk förvaltningsverksamhet. Skötseln av dessa uppgifter medför inga ingrepp i individens grundläggande fri- och rättigheter och uppgifterna ger inte upphov till några rättsskyddsproblem. Man kan konstatera att största delen av skogscentralernas uppgifter kan karaktäriseras som offentliga förvaltningsuppgifter. En mångfacetterad offentlig förvaltningsuppgift som skogscentralerna sköter är den allmänna uppgiften att främja skogsbruket. Denna uppgift innefattar bl.a. förvaltande av information om skogstillgångarna samt rådgivning, information och utbildning gällande skogsbruk. Det är ändamålsenligt att skogscentralerna alltså sköter största delen av de uppgifter de anförtrots i den gällande lagstiftningen.

Skogscentralerna har i olika lagar föreskrivits uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt. Enligt det föreslagna 5 § 1 mom. i skogscentralslagen skall skötseln av dylika uppgifter som föreskrivits för

skogscentralerna särskiljas från skogscentralernas övriga verksamhet. De uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt skall skötas av en enhet som på grund av den vedertagna praxis som gäller i fråga om skogscentralerna kallas myndighetsenhet. Utgångspunkten är att anställda som hör till myndighetsenheten inte får delta i skötseln av andra uppgifter än myndighetsuppgifter. Ärenden som gäller skötsel av myndighetsenhetens uppgifter hör inte till uppgiftsområdet för skogscentralens direktör eller direktion. Jord- och skogsbruksministeriet skall leda och utöva tillsyn över myndighetsenheten. De anställda vid myndighetsenheten omfattas av bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. På skador som förorsakats vid skötseln av skogscentralernas och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapios offentliga förvaltningsuppgifter tillämpas bestämmelserna om offentliga samfunds och tjänstemäns skadeståndsansvar samt bestämmelserna om ersättande av skador som orsakats vid ämbetsutövning. Myndighetschefen, som fungerar som chef för myndighetsenheten, har beslutanderätt i de ärenden som skall avgöras av enheten. Man har för avsikt att med stöd av den föreslagna lagen genom en statsrådsförordning anförtro jord- och skogsbruksministeriet behörighet att utse myndighetschefen.

Rättsskyddskraven och kraven på god förvaltning gäller framför allt beslutsfattandet i samband med offentliga förvaltningsuppgifter. Uppmärksamhet skall fästas bl.a. vid medborgarnas jämlikhet, individens grundläggande språkliga rättigheter, rätten att bli hörd, kravet på att besluten skall motiveras och rätten att söka ändring. För skogscentralernas del är dessa krav uppfyllda. Förvaltningslagen och språklagen tillämpas enligt bestämmelserna om lagarnas tillämpningsområde förutom på myndigheter även på sammanslutningar utanför myndighetsorganisationen då dessa sköter offentliga förvaltningsuppgifter. Enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet tillämpas de bestämmelser som gäller myndigheter på skogscentralerna då dessa utövar offentlig makt. Det konstateras även i den informativa bestämmelsen i 8 § 2

mom. i skogscentralslagen att de allmänna förvaltningslagarna tillämpas på skogscentralerna. Skogscentralernas beslut som innebär ingrepp i enskilda medborgares förmåner eller rättigheter får överklagas antingen hos förvaltningsdomstolen eller hos landsbygdsnäringsnämnden. När det gäller skötseln av offentliga förvaltningsuppgifter omfattas skogscentralen och särskilt dess myndighetsenhet av justitiekanslerns och riksdagens justitieombudsmans laglighetsövervakning.

Sådana offentliga förvaltningsuppgifter som innefattar eller som kan innefatta betydande utövning av offentlig makt skall överföras till Landsbygdsverket. Landsbygdsverket skall avgöra dessa ärenden på föredragning av skogscentralen. En offentlig förvaltningsuppgift kan anses innefatta betydande utövning av offentlig makt om uppgiften omfattar rätt att enligt egen prövning bruka maktmedel eller annars på ett väsentligt sätt ingripa i individens grundläggande fri- och rättigheter. De mest betydelsefulla förvaltningsärenden som skall överföras till Landsbygdsverket gäller sådana beslut om föreläggande av vite och hot om tvångsutförande samt utdömande av vite och verkställighet av hot om tvångsutförande som enligt de gällande bestämmelserna i skogslagen, lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog samt i lagen om skogsvårdsföreningar ankommer på skogscentralerna. Landsbygdsverket skall på föredragning av skogscentralen också fatta beslut om behandlingsförbud med stöd av 16

§ i skogslagen samt med stöd av 20 § i skogslagen fatta beslut om att den som saken gäller förpliktas vidta korrigerande åtgärder. Landsbygdsverket skall vidare på föredragning av skogscentralen fatta beslut om återkrav av finansiering enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och om de administrativa sanktioner som hör samman med återkravet.

Med stöd av vad som anförts ovan kan organiseringen av skogscentralernas och utvecklingscentralens offentliga förvaltningsuppgifter som inte innefattar utövning av offentlig makt betraktas som oproblematiska med avseende på grundlagen.

Förslaget om att skogscentralerna allttjämt skall sköta en stor del av sina nuvarande uppgifter skall betraktas som sådan överföring av offentliga förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter som avses i 124 § i grundlagen. Med hänsyn till karaktären av skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter och en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna, tryggheten av de grundläggande fri- och rättigheterna samt de övriga kraven på god förvaltning kan det föreslagna arrangemanget inte anses stå i strid med 124 § i grundlagen. Med stöd av vad som anförts ovan anses att de föreslagna lagarna kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning. Det anses dock önskvärt att ett utlåtande i ärendet inhämtas av grundlagsutskottet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 18 december 1995 om skogscentraler och skogsbrukets
 utvecklingscentral (1474/1995) 2 § 1 mom.,
ändras 1, 5 och 8 §,
 av dem 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1145/2003, samt
fogas till lagen nya 1 a, 5 a, 5 b, 9 b och 10 c § som följer:

1 §

Organisationernas syfte

För de uppgifter som gäller en hållbar
 skötsel och användning av skogarna samt
 bevarande av skogarnas mångfald och annat
 främjande av skogsbruket finns regionala
 skogscentraler och Skogsbrukets
 utvecklingscentral Tapio
 (*utvecklingscentralen*).

Utvecklingscentralen har inga uppgifter
 som innefattar utövning av offentlig makt.

1 a §

*Skogscentralens offentliga
förvaltningsuppgifter*

Skogscentralen har följande offentliga
 förvaltningsuppgifter som inte innefattar
 utövning av offentlig makt (*främjande
 uppgifter*):

1) att främja en bärkraftig skötsel och
 användning av skogarna samt bevarandet av
 deras mångfald och annan miljövard,

2) att inom sitt verksamhetsområde följa
 skogsbrukets och skogarnas tillstånd och
 utveckling samt lägga fram förslag och
 initiativ som hänför sig till detta,

3) att främja samarbetet inom skogsbruket,

4) att producera och förvalta information
 om skogstillgångarna samt tillhandahålla
 tjänster som hör samman därmed,

5) att utarbeta ett regionalt målprogram för
 skogsbruket (*regionalt skogsprogram*) inom
 sitt verksamhetsområde,

6) att tillhandahålla utbildning, rådgivning
 och information som främjar skogsbruket,

7) att främja näringar som grundar sig på
 skogsbruk samt ge skogsägarna och andra
 som arbetar inom skogsbruket
 fackmannahjälp i ärenden som gäller idkande
 av skogsbruk,

8) att delta i internationellt samarbete som
 hänför sig till skogscentralens uppgifter,

9) att upprätthålla beredskap med avseende
 på skogsskador samt beredskap att ge sådan
 handräckning som avses i räddningslagen
 (468/2000), samt

10) att utföra andra uppgifter som
 föreskrivs för skogscentralen och som inte
 innefattar utövning av offentlig makt samt att
 tillhandahålla sådana tjänster i anslutning till
 verkställigheten av skogspolitiken som jord-
 och skogsbruksministeriet ålägger
 skogscentralen.

Skogscentralen har följande offentliga
 förvaltningsuppgifter som innefattar
 utövning av offentlig makt
 (*myndighetsuppgifter*):

1) de uppgifter som föreskrivits för
 skogscentralen i skogslagen (1093/1996),

lagstiftningen om skogsbrukets finansiering, lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog (263/1991), lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998), lagen om handel med skogsodlingsmaterial (241/2002), virkesmätningenslagen (364/1991), lagen om samfälliga skogar (109/2003), lagen om samfälligheter (758/1989), lagen om överlåtelseskatt (931/1996) och kyrkoordningen (1055/1993),

2) uppgifter som gäller bedömning av skador som orsakats av hjorddjur och beviljande och betalning av ersättning för skadorna,

3) uppgifter som gäller tryggnad av statens fordringar enligt den upphävda lagen om gårdsbrukshushåll (188/1977), naturvårdslagen (610/1984) eller renhushållningslagen (161/1990) i samband med försäljning av virke från de lägenheter som bildats med stöd av dessa upphävda lagar, samt

4) de övriga uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt och som föreskrivits för skogscentralen.

5 §

Myndighetsuppgifternas organisering

För skötseln av de myndighetsuppgifter som avses i 1 a § 2 mom. finns vid skogscentralen en särskild enhet (*myndighetsenhet*) som leds av myndighetschefen.

Anställda vid myndighetsenheten får inte vid sidan av myndighetsuppgifterna delta i skötseln av skogscentralens övriga uppgifter om detta kan äventyra en oavhängig och opartisk skötsel av myndighetsenhetens uppgifter. Ärenden som gäller skötsel av myndighetsenhetens uppgifter hör inte till uppgiftsområdet för skogscentralens direktion eller direktör.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om myndighetsuppgifternas organisering samt om besättandet av befattningen som myndighetschef och övriga befattningar som gäller skötsel av myndighetsuppgifter.

5 a §

Beslutanderätt

Myndighetschefen avgör på föredragning de förvaltningsärenden som hör samman med sådana myndighetsuppgifter som avses i 1 a § 2 mom. samt de personalärenden som gäller myndighetsenheten, med undantag för ärenden som gäller personalens anställningsvillkor samt permittering och uppsägning av ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om beslutanderätten i andra ärenden än de som enligt 1 mom. avgörs av myndighetschefen.

5 b §

Skadeståndsansvar

I fråga om ersättning av skada som orsakats vid skötseln av skogscentralernas och utvecklingscentralens offentliga förvaltningsuppgifter gäller vad som bestäms om offentliga samfunds och tjänstemäns skadeståndsansvar och om ersättning av skador som orsakats vid ämbetsutövning.

8 §

Tjänsteansvar och förfarandet vid skötseln av uppgifterna

Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på de anställda vid skogscentralerna som deltar i skötseln av sådana myndighetsuppgifter som avses i 5 § 1 mom. När det är fråga om ärenden som gäller användningen av skogscentralernas och utvecklingscentralens medel tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar också på medlemmarna av skogscentralernas och utvecklingscentralens direktioner samt på de anställda.

När skogscentralerna och utvecklingscentralen sköter de offentliga

förvaltningsuppgifter som föreskrivs för dem skall de iakttä förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och samiska språklagen (1086/2003). Beträffande offentligheten för skogscentralernas handlingar och verksamhet gäller vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

9 b §

Behörighetsvillkor för befattningar vid skogscentralerna samt besättandet av befattningarna

Behörighetsvillkor för skogscentralens direktör är för uppgiften lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med skogsbruk, kännedom om administrativa uppgifter och i praktiken visad ledarförmåga.

Behörighetsvillkor för myndighetschefen är för uppgiften lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med skogsbruk och med skogsbrukslagstiftningen, kännedom om administrativa uppgifter samt ledarförmåga.

Behörighetsvillkor för anställda som föredrar sådana förvaltningsärenden som hör samman med myndighetsuppgifter och för anställda som utövar sådan tillsyn över iakttagandet av lagstiftningen som föreskrivs för skogscentralerna är förtrogenhet med

skogsbruk och med skogsbrukslagstiftningen samt kännedom om administrativa uppgifter.

Bestämmelser om besättandet av befattningar vid skogscentralerna utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 c §

Behörighetsvillkor för befattningar vid utvecklingscentralen samt besättandet av befattningarna

Behörighetsvillkor för utvecklingscentralens direktör är för uppgiften lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med skogsbruk, kännedom om administrativa uppgifter och i praktiken visad ledarförmåga.

Bestämmelser om besättandet av befattningar vid utvecklingscentralen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

När denna lag träder i kraft blir den anställda som avgör myndighetsärenden vid skogscentralen en sådan myndighetschef som avses i 5 §, med samma förmåner och skyldigheter som gällde den tidigare anställningen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 2 § i lagen om Landsbygdsverket**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 2 § i lagen av den 21 juli 2006 om Landsbygdsverket (666/2006) ett nytt 2 mom.
 som följer:

2 §

jord- och skogsbruksministeriet särskilt
 ålägger det.*Uppgifter*

—————
 Utöver de uppgifter som anges i 1 mom.
 skall Landsbygdsverket sköta de uppgifter i
 anslutning till skogsbruket som särskilt
 föreskrivs för Landsbygdsverket eller som

Denna lag träder i kraft den j 20 .
 Åtgärder som verkställigheten av lagen
 förutsätter får vidtas innan lagen träder i
 kraft.

3.

Lag**om ändring av skogslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i skogslagen av den 12 december 1996 (1093/1996) 8 § 4 mom., 12 § 2 mom., 15 § 2
 mom., 16 §, 20 § 2 och 3 mom. och 23 §,
 av dem 16 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 520/2002 och 20 § 3 mom. sådant det lyder
 i lag 1224/1998, samt
fogas till lagen nya 16 a och 25 a § som följer:

8 §

Åstadkommande av återväxt

—————
 Den skyldighet som avses i 1 mom.
 förfaller om plantbestånd inte växer på
 området trots åtgärder som är att betrakta
 som rimliga.

12 §

Skogsbruk i skyddsskogar

—————
 På skyddsskogsområdet är det tillåtet att
 avverka skog för annat ändamål än till
 husbehov endast enligt en avverknings- och
 förnyelseplan som skogscentralen har

godkänt. Skogscentralen skall godkänna avverknings- och förnyelseplanen om den är förenlig med de förpliktelser gällande avverkning och åstadkommande av återväxt som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den. Om särskilda lokala förhållanden påkallar det kan jord- och skogsbruksministeriet begränsa eller helt förbjuda också tagande av husbehovsvirke.

15 §

Förhandlingsplikt och säkerhet för att återväxt åstadkoms

Skogscentralen kan kräva att det innan förnyelseavverkning inleds skall ställas en godtagbar säkerhet för att åtgärder enligt 8 § 2 och 3 mom. vidtas. Säkerhet kan krävas om den som saken gäller tidigare med stöd av 20 § 2 mom. har ålagts fullgöra sin förnyelseskyldighet enligt 8 § eller om de åtgärder som avses i 8 § 2 och 3 mom. tidigare med stöd av 20 § 3 mom. har vidtagits på bekostnad av den som saken gäller. Skyldigheten att ställa säkerhet åligger den som enligt 9 § ansvarar för att återväxt åstadkoms. En säkerhet återgår inte till följd av ägarbyte eller någon annan motsvarande förändring.

16 §

Behandlingsförbud

Om förhandlingar som avses i 15 § inte har fåtts till stånd av andra orsaker än sådana som beror på skogscentralen eller om förhandlingarna inte har lett till resultat och det finns grundad anledning att misstänka att en planerad eller påbörjad avverkning eller åtgärd av annat slag strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen förbjuda åtgärden (*behandlingsförbud*) tills vidare eller för en viss tid. Behandlingsförbud kan utfärdas också när anmälan om användning av skog inte har lämnats in inom den tidsfrist som

föreskrivs i 14 § eller när säkerhet enligt 15 § 2 mom. krävs.

Behandlingsförbudet utfärdas i behövlig omfattning. Ett skriftligt beslut om behandlingsförbud skall omedelbart delges markägaren och den som innehar avverkningsrätten eller någon annan särskild rättighet. För att förstärka sitt beslut kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen förelägga vite, på vilket viteslagen (1113/1990) tillämpas. I beslutet om behandlingsförbud kan det beordras att beslutet skall iakttas trots att ändring söks, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

Landsbygdsverket skall upphäva sitt beslut om behandlingsförbud om grunder för att utfärda förbud inte längre finns.

16 a §

Temporärt behandlingsförbud

Om villkoren för behandlingsförbud enligt 16 § 1 mom. är uppfyllda och vägande skäl kräver det, kan skogscentralen temporärt förbjuda avverkningen eller någon annan åtgärd (*temporärt behandlingsförbud*) för högst 30 dagar.

Det temporära behandlingsförbudet utfärdas i behövlig omfattning. Ett skriftligt beslut om temporärt behandlingsförbud skall omedelbart delges markägaren och den som innehar avverkningsrätten eller någon annan särskild rättighet samt Landsbygdsverket. Beslutet om temporärt behandlingsförbud skall iakttas trots att ändring söks, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

Ett ärende som gäller temporärt behandlingsförbud skall utan dröjsmål och senast inom två veckor föras till Landsbygdsverket för avgörande. Förbudet förfaller om Landsbygdsverket inte inom 30 dagar efter att förbudet utfärdats har fattat ett sådant beslut som avses i 16 § eller hållit det temporära behandlingsförbudet i kraft.

Skogscentralen skall upphäva sitt beslut om temporärt behandlingsförbud om grunder för att utfärda förbud inte längre finns.

20 §

Korrigerande åtgärder

Om skogscentralen och den som saken gäller inte når en överenskommelse om de korrigerande åtgärder som avses i 1 mom. eller om den som saken gäller inte följer överenskommelsen, kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen ålägga den som saken gäller att vidta de åtgärder som behövs. Landsbygdsverket kan förstärka sitt beslut genom att förelägga vite eller hot om att åtgärderna vidtas på bekostnad av den som saken gäller. Landsbygdsverket kan också besluta att skogscentralen skall vidta eller låta vidta de behövliga åtgärderna på bekostnad av den som saken gäller. På vite och hot om tvångsutförande tillämpas viteslagen.

Om någon annan än den som saken gäller äger fastigheten eller med stöd av en särskild rättighet är berättigad att besluta om saken skall dennes samtycke till överenskommelsen om korrigerande åtgärder inhämtas. Om markägaren eller den som innehar en särskild rättighet inte ger sitt samtycke till att Landsbygdsverket ålägger den som överträtt lagen att vidta de åtgärder som behövs, kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen besluta att Landsbygdsverket eller skogscentralen vidtar dem eller låter vidta dem på lagöverträdarens bekostnad. Kostnaderna för åtgärderna betalas i förväg av statens medel och Landsbygdsverket får indriva dem i utsökningsväg hos den som saken gäller så som anges i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

23 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom

besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvudelen av skogsbruksmarken i fråga är belägen.

På sökande av ändring tillämpas vad förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskriver om sökande av ändring i beslut av en förvaltningsmyndighet.

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att besvara sig över beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

25 a §

Indrivning av statens fordran

Statens fordringar som avses i denna lag får indrivas i utsökningsväg utan dom eller beslut så som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

Landsbygdsverket är den myndighet som driver in statens fordringar enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag hör till Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

4.

Lag

om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 12 december 1996 om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996)
 15 § 3 mom., 16 §, 28 § 1 och 2 mom., 29 § 2 mom., 30 § samt 33 § 1 mom.,
 av dem 28 § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 1286/1997 och 30 § sådan den lyder
 i lag 718/1999, samt
fogas till 33 § ett nytt 4 mom. som följer:

15 §

Vård- och underhållsskyldighet

Om en åtgärd på grund av en försummelse
 som avses i 2 mom. hotar att förlora en
 avsevärd del av sin betydelse och
 markägaren inte inom den utsatta tiden har
 följt uppmaningen att utföra det försummade,
 kan Landsbygdsverket på framställning av
 skogscentralen besluta att säga upp lånet att
 återbetalas genast och att det stöd som
 beviljats för åtgärden skall återbetalas helt
 eller delvis samt att vård- och
 underhållsskyldigheten skall upphöra.

16 §

Ändring av områdesanvändningen

Om en markägare har börjat använda ett
 skogsförnyelseområde eller ett nyttoområde
 för istandsättningsdikning på ett sådant sätt
 att områdets användning för
 skogsbruksändamål till väsentliga delar
 förhindras, skall Landsbygdsverket på
 framställning av skogscentralen, efter att ha
 fått vetskap om saken, bestämma att lånet
 genast skall återbetalas för områdets del. Om
 femton år inte har förflutit sedan stödet
 betalats i sin helhet, kan Landsbygdsverket
 på framställning av skogscentralen bestämma
 att det stöd som beviljats för området, med
 undantag för miljöstöd enligt 19 § 1 mom.,

skall återbetalas till staten helt eller delvis.
 Vård- och underhållsskyldigheten
 beträffande området upphör efter att
 Landsbygdsverket har fattat ett sådant beslut
 som avses här. Stödet återkrävs hos den som
 ägde området då områdets användning
 ändrades. Lånet indrivs hos gäldenären eller
 tas ur den fastighet som utgör pant,
 oberoende av vem som ägde området då
 användningen ändrades.

28 §

Återkrav av finansieringen

Landsbygdsverket skall på framställning av
 skogscentralen besluta att finansieringen
 indras, ett redan utbetalt stöd återkrävs till
 staten eller ett lån sägs upp, om
 finansieringen har använts för något annat
 ändamål än den beviljats för,
 finansieringsmottagaren har lämnat felaktiga
 uppgifter som väsentligt inverkat på
 beviljandet eller erläggandet av
 finansieringen eller finansieringsmottagaren i
 övrigt förfarit svikligt, till den del nämnda
 förfarande har inverkat på beviljandet av
 finansieringen och på dess belopp.

Landsbygdsverket kan på framställning av
 skogscentralen också besluta att
 finansieringen indras helt eller delvis eller att
 stödet återkrävs eller lånet sägs upp på
 grunder som vid behov bestäms närmare
 genom förordning av statsrådet, om

1) finansieringen har beviljats på annars
 felaktiga grunder,

2) villkoren i beslutet om beviljande av finansiering eller i en handling som legat till grund för beslutet inte har iakttagits, eller

3) det finns något därmed jämförbart vägande skäl att indra eller återkräva finansieringen eller säga upp lånet.

29 §

Påföljder av återkrav

Om finansieringsmottagaren uppsåtligt eller av grov oaktsamhet har försummat den vård- och underhållsskyldighet som avses i 15 § eller förfarit så som anges i 28 § 1 mom., och fyra år inte har förflutit sedan ett sådant förfarande, kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen höja beloppet av det stöd som återkrävs eller av den ränteförmån som avses i 1 mom. med högst 20 procent eller, ifall det är fråga om synnerligen grovt förfarande, med högst 100 procent.

30 §

Tvångsindrivning av statens fordran

En till betalning förfallen annuitet på lån och sådan finansiering som enligt denna lag skall återkrävas till staten eller andra prestationer som skall betalas till staten får indrivnas i utsökningsväg utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

Landsbygdsverket är den myndighet som driver in statens fordringar enligt denna lag och förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk (1311/1996), med undantag för

lånefordringar.

I fråga om debitering, uppbörd och redovisning av statens fordringar gäller vad som föreskrivs i förordningen angående debitering, uppbörd och redovisning av vissa statens penningfordringar (559/1967).

33 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av skogsbruksmarken i fråga är belägen.

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att besvara sig över beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag hör till Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

5.

Lag

om ändring av lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 8 februari 1991 om bekämpning av insekt- och svampskador i skog (263/1991) 9 §, sådan den lyder i lag 1351/1996, och
fogas till lagen nya 9 a och 11 §, sådan den lyder i nämnda lag 1351/1996 och i lag 1146/2003, ett nytt 3 mom. som följer:

9 §

Vite och hot om tvångsutförande

Om någon försummar sin skyldighet enligt denna lag eller enligt en bestämmelse eller föreskrift som har utfärdats med stöd av den, kan skogscentralen genom sitt beslut förplikta personen i fråga att vidta behövliga åtgärder. Landsbygdsverket kan på framställning av skogscentralen förstärka skogscentralens beslut genom att förelägga vite eller hot om att åtgärderna vidtas på den försumliges bekostnad.

Angående vad som avses i denna paragraf gäller i övrigt det som bestäms i viteslagen (1113/1990).

9 a §

Indrivning av statens fordran

Statens fordringar enligt denna lag får indrivnas i utsökningsväg utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

Landsbygdsverket är den myndighet som driver in statens fordringar enligt denna lag.

11 §

Ändringssökande

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att besvära sig över beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag hör till Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

6.

Lag**om ändring av 21 och 22 § i lagen om skogsvårdsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 10 juli 1998 om skogsvårdsföreningar (534/1998) 22 § 3 mom. och
fogas till 21 § ett nytt 2 mom. och till 22 § ett nytt 4 mom. som följer:

21 §

Ändringssökande

—————
 Utöver vad som särskilt bestäms om
 sökande av ändring, har skogscentralen rätt
 att besvara sig över beslut som
 Landsbygdsverket eller
 förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av
 denna lag, om Landsbygdsverkets beslut
 avviker från skogscentralens framställning
 eller om förvaltningsdomstolen har ändrat
 eller upphävt skogscentralens eller
 Landsbygdsverkets beslut.

22 §

Tillsyn och påföljder

—————
 Om verksamhet som strider mot denna lag
 eller mot föreskrifter eller bestämmelser som
 utfärdats med stöd av den till sin karaktär är

grov eller fortsätter efter en sådan
 anmärkning som avses i 2 mom., skall
 skogscentralen förplikta vederbörande att
 iaktta föreskrifterna och bestämmelserna. I
 beslutet kan bestämmas att det skall iakttas
 trots att ändring söks, om inte
 besvärsinstansen bestämmer något annat.

Landsbygdsverket kan på framställning av
 skogscentralen förstärka skogscentralens
 beslut enligt 3 mom. genom att förelägga vite
 så som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

—————
 Denna lag träder i kraft den 20 .

Ett ärende som inletts vid en skogscentral
 och som enligt denna lag hör till
 Landsbygdsverkets behörighet överförs vid
 lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket
 för avgörande om det inte avgjorts vid
 skogscentralen då lagen träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen
 förutsätter får vidtas innan lagen träder i
 kraft.

7.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 1996 om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering (1349/1996) 4 §, sådan den lyder i lag 1144/2003, som följer:

4 §

Skogscentralen beslutar om beviljande av stöd och lån enligt denna lag. Landsbygdsverket fattar på framställning av skogscentralen beslut om återkrav av stöd och lån enligt denna lag.

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av den ifrågavarande skogsbruksmarken är belägen. I fråga om ändringssökande tillämpas vad som i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om sökande av ändring i beslut av en förvaltningsmyndighet.

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att besvara sig över beslut som

Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

—————

Denna lag träder i kraft den 20 .

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag hör till Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 6 oktober 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

1.

Lag**om ändring av lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 18 december 1995 om skogscentraler och skogsbrukets
 utvecklingscentral (1474/1995) 2 § 1 mom.,
ändras 1, 5 och 8 §,
 av dem 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1145/2003, samt
fogas till lagen nya 1 a, 5 a, 5 b, 9 b och 10 c § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Organisationernas allmänna uppgift**Organisationernas syfte**

De uppgifter som gäller en bärkraftig
 skötsel och användning av skogarna,
 bevarande av skogarnas mångfald samt
 annat främjande av skogsbruket sköts av
 regionala skogscentraler och Skogsbrukets
 utvecklingscentral Tapio
 (utvecklingscentralen).

För de uppgifter som gäller en hållbar
 skötsel och användning av skogarna samt
 bevarande av skogarnas mångfald och
 annat främjande av skogsbruket finns
 regionala skogscentraler och Skogsbrukets
 utvecklingscentral Tapio
 (utvecklingscentralen).

Utöver de främjande uppgifter som avses
 i 1 mom. utövar skogscentralerna tillsyn
 över iakttagandet av de lagar som gäller
 skogsbruket och sköter andra
 myndighetsuppgifter enligt vad som stadgas
 särskilt. Myndighetsuppgifter ingår inte i
 utvecklingscentralens uppgiftsområde.

Utvecklingscentralen har inga uppgifter
 som innefattar utövning av offentlig makt.

1 a §

**Skogscentralens offentliga
förvaltningsuppgifter**

Skogscentralen har följande offentliga
 förvaltningsuppgifter som inte innefattar
 utövning av offentlig makt (**främjande
 uppgifter**):

1) att främja en bärkraftig skötsel och
 användning av skogarna samt bevarandet
 av deras mångfald och annan miljövard,

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

2) att inom sitt verksamhetsområde följa skogsbrukets och skogarnas tillstånd och utveckling samt lägga fram förslag och initiativ som hänför sig till detta,

3) att främja samarbetet inom skogsbruket,

4) att producera och förvalta information om skogstillgångarna samt tillhandahålla tjänster som hör samman därmed,

5) att utarbeta ett regionalt målprogram för skogsbruket (**regionalt skogsprogram**) inom sitt verksamhetsområde,

6) att tillhandahålla utbildning, rådgivning och information som främjar skogsbruket,

7) att främja näringar som grundar sig på skogsbruk samt ge skogsägarna och andra som arbetar inom skogsbruket fackmannahjälp i ärenden som gäller idkande av skogsbruk,

8) att delta i internationellt samarbete som hänför sig till skogscentralens uppgifter,

9) att upprätthålla beredskap med avseende på skogsskador samt beredskap att ge sådan handräddning som avses i räddningslagen (468/2000), samt

10) att utföra andra uppgifter som föreskrivs för skogscentralen och som inte innefattar utövning av offentlig makt samt att tillhandahålla sådana tjänster i anslutning till verkställigheten av skogspolitiken som jord- och skogsbruksministeriet ålägger skogscentralen.

Skogscentralen har följande offentliga förvaltningsuppgifter som innefattar utövning av offentlig makt (**myndighetsuppgifter**):

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1) de uppgifter som föreskrivits för skogscentralen i skogslagen (1093/1996), lagstiftningen om skogsbrukets finansiering, lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog (263/1991), lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998), lagen om handel med skogsodlingsmaterial (241/2002), virkesmätningenslagen (364/1991), lagen om samfällda skogar (109/2003), lagen om samfälligheter (758/1989), lagen om överlåtelseskatt (931/1996) och kyrkoordningen (1055/1993),

2) uppgifter som gäller bedömning av skador som orsakats av hjortdjur och beviljande och betalning av ersättning för skadorna,

3) uppgifter som gäller tryggande av statens fordringar enligt den upphävda lagen om gårdsbruksheter (188/1977), naturnäringslagen (610/1984) eller renhushållningslagen (161/1990) i samband med försäljning av virke från de lägenheter som bildats med stöd av dessa upphävda lagar, samt

4) de övriga uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt och som föreskrivits för skogscentralen.

2 §

(2 § 1 mom. upphävs)

Skogscentralerna

Om de på skogscentralerna ankommande uppgifter som gäller främjande av skogsbruket stadgas närmare genom förordning. Stadganden om myndighetsuppgifterna ingår i respektive speciallagar och i författningar och föreskrifter på lägre nivå som utfärdas med stöd av dem. Skogscentralerna utför dessutom de uppgifter som jord- och skogsbruksministeriet anförror dem.

Gällande lydelse

5 §

Åtskiljande av uppgifterna

Behandlingen av sådana myndighetsuppgifter som ankommer på skogscentralerna och där det är fråga om sådant beslutsfattande i ett enskilt ärende som direkt berör enskilda medborgare eller sammanslutningar åtskiljs från skötseln av främjande uppgifter så att en anställd som avgör sådana ärenden inte deltar i skötseln av annat än myndighetsuppgifter. Om åtskiljandet av uppgifternas skötsel stadgas närmare genom förordning.

Skötseln av de myndighetsuppgifter som enligt 1 mom. avses bli åtskilda ingår inte i uppgiftsområdet för skogscentralens direktion eller direktör.

En anställd som avgör myndighetsärenden vilka enligt 1 mom. avses bli åtskilda är inte underställd skogscentralens direktion eller direktör i fråga om detta beslutande.

Föreslagen lydelse

5 §

Myndighetsuppgifternas organisering

För skötseln av de myndighetsuppgifter som avses i 1 a § 2 mom. finns vid skogscentralen en särskild enhet (**myndighetsenhet**) som leds av myndighetschefen.

Anställda vid myndighetsenheten får inte vid sidan av myndighetsuppgifterna delta i skötseln av skogscentralens övriga uppgifter om detta kan äventyra en oavhängig och opartisk skötsel av myndighetsenhetens uppgifter. Ärenden som gäller skötsel av myndighetsenhetens uppgifter hör inte till uppgiftsområdet för skogscentralens direktion eller direktör.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om myndighetsuppgifternas organisering samt om besättandet av befattningen som myndighetschef och övriga befattningar som gäller skötsel av myndighetsuppgifter.

5 a §

Beslutanderätt

Myndighetschefen avgör på föredragning de förvaltningsärenden som hör samman med sådana myndighetsuppgifter som avses i 1 a § 2 mom. samt de personalärenden som gäller myndighetsenheten, med undantag för ärenden som gäller personalens anställningsvillkor samt permittering och uppsägning av ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om beslutanderätten i andra ärenden än de som enligt 1 mom. avgörs av myndighetschefen.

5 b §

Skadeståndsansvar

I fråga om ersättande av skador som förorsakats vid skötseln av skogscentralernas och utvecklingscentralens offentliga förvaltningsuppgifter gäller vad som bestäms om offentliga samfunds och tjänstemäns skadeståndsansvar och om ersättande av skador som orsakats vid ämbetsutövning.

8 §

Tjänsteansvar och det förfarande som skall iaktas vid myndighetsuppgifter

Medlemmarna av skogscentralernas och utvecklingscentralens direktioner och de anställda vid skogscentralerna och utvecklingscentralen handlar under tjänsteansvar vid användningen av medel, och medlemmarna av skogscentralernas direktioner och de anställda vid skogscentralerna dessutom när de sköter myndighetsuppgifter som ankommer på skogscentralen.

När skogscentralerna sköter myndighetsuppgifter som föreskrivs eller bestäms för dem skall de iaktta förvaltningslagen (434/2003) och språklagen (423/2003). Beträffande offentligheten för skogscentralernas handlingar och verksamhet gäller vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

8 §

Tjänsteansvar och förfarandet vid skötseln av uppgifterna

Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på anställda vid skogscentralerna som deltar i skötseln av sådana myndighetsuppgifter som avses i 5 § 1 mom. När det är fråga om ärenden som gäller användningen av skogscentralernas och utvecklingscentralens medel tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar också på medlemmarna av skogscentralernas och utvecklingscentralens direktioner samt på de anställda.

När skogscentralerna och utvecklingscentralen sköter de offentliga förvaltningsuppgifter som föreskrivs för dem skall de iaktta förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och samiska språklagen (1098/2003). Beträffande offentligheten för skogscentralernas handlingar och verksamhet gäller vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas

verksamhet (621/1999).

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 b §

Behörighetsvillkor för befattningar vid skogscentralerna samt besättandet av befattningarna

Behörighetsvillkor för skogscentralens direktör är för uppgiften lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med skogsbruk, kännedom om administrativa uppgifter och i praktiken visad ledarförmåga.

Behörighetsvillkor för myndighetschefen är för uppgiften lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med skogsbruk och med skogsbrukslagstiftningen, kännedom om administrativa uppgifter samt ledarförmåga.

Behörighetsvillkor för anställda som föredrar sådana förvaltningsärenden som hör samman med myndighetsuppgifter och för anställda som utövar sådan tillsyn över iakttagandet av lagstiftningen som föreskrivs för skogscentralerna är förtrogenhet med skogsbruk och med skogsbrukslagstiftningen samt kännedom om administrativa uppgifter.

Bestämmelser om besättandet av befattningar vid skogscentralerna utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 c §

Behörighetsvillkor för befattningar vid utvecklingscentralen samt besättandet av befattningarna

Behörighetsvillkor för utvecklingscentralens direktör är för uppgiften lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med skogsbruk, kännedom om administrativa uppgifter och i praktiken visad ledarförmåga.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

Bestämmelser om besättandet av befattningar vid utvecklingscentralen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

När denna lag träder i kraft blir den anställda som avgör myndighetsärenden vid skogscentralen en sådan myndighetschef som avses i 5 §, med samma förmåner och skyldigheter som gällde den tidigare anställningen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om Landsbygdsverket

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till 2 § i lagen av den 21 juli 2006 om Landsbygdsverket (666/2006) ett nytt 2 mom.
som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Uppgifter

—————
Utöver de uppgifter som anges i 1 mom.
skall Landsbygdsverket sköta de uppgifter i
anslutning till skogsbruket som särskilt
föreskrivs för Landsbygdsverket eller som
jord- och skogsbruksministeriet särskilt
ålägger det.

—————
Denna lag träder i kraft den j 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

3.

Lag**om ändring av skogslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i skogslagen av den 12 december 1996 (1093/1996) 8 § 4 mom., 12 § 2 mom., 15 § 2 mom., 16 §, 20 § 2 och 3 mom. och 23 §,
 av dem 16 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 520/2002 och 20 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1224/1998, samt
fogas till lagen nya 16 a och 25 a § som följer:

Gällande lydelse

8 §

Åstadkommande av återväxt

 Skogscentralen kan på ansökan besluta att den i 1 mom. avsedda skyldigheten förfaller, om plantbestånd inte växer på området trots åtgärder som är att betrakta som rimliga.

12 §

Skogsbruk i skyddsskogar

 På skyddsskogsområdet är det endast enligt en avverknings- och förnyelseplan som skogscentralen har godkänt tillåtet att avverka skog för annat ändamål än till husbehov. Om särskilda lokala förhållanden påkallar det kan det i skogsbruksärenden behöriga ministeriet begränsa eller helt förbjuda också tagande av husbehovsvirke.

Föreslagen lydelse

8 §

Åstadkommande av återväxt

Den skyldighet som avses i 1 mom. förfaller om plantbestånd inte växer på området trots åtgärder som är att betrakta som rimliga.

12 §

Skogsbruk i skyddsskogar

 På skyddsskogsområdet är det *tillåtet att avverka skog för annat ändamål än till husbehov endast enligt en avverknings- och förnyelseplan som skogscentralen har godkänt. Skogscentralen skall godkänna avverknings- och förnyelseplanen om den är förenlig med de förpliktelser gällande avverkning och åstadkommande av återväxt som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den.* Om särskilda lokala förhållanden påkallar det kan *jord- och skogsbruksministeriet* begränsa eller helt förbjuda också tagande av husbehovsvirke.

Gällande lydelse

15 §

Förhandlingsplikt och säkerhet för att återväxt åstadkoms

Skogscentralen kan kräva att det innan förnyelseavverkning inleds skall ställas en godtagbar säkerhet för att åtgärder enligt 8 § 2 och 3 mom. vidtas. Säkerhet kan krävas då skogscentralen tidigare med stöd av 20 § 2 mom. ålagt den som saken gäller att fullgöra sin förnyelseskyldighet enligt 8 § eller om skogscentralen tidigare med stöd av 20 § 3 mom. låtit vidta i 8 § 2 och 3 mom. avsedda åtgärder på bekostnad av den som saken gäller. Skyldigheten att ställa säkerhet hör till den som enligt 9 § ansvarar för att återväxt åstadkoms. En säkerhet återgår inte till följd av ägarbyte eller andra liknande ändringar.

16 §

Behandlingsförbud

Om förhandlingar som avses i 15 § inte har fått till stånd av andra orsaker än sådana som beror på skogscentralen eller om förhandlingarna inte har lett till resultat och om det finns grundad anledning att misstänka att en planerad eller påbörjad avverkning eller åtgärd av annat slag strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan skogscentralen förbjuda åtgärden (*behandlingsförbud*) tills vidare eller för en viss tid. Behandlingsförbud kan utfärdas också när anmälan om användning av skog inte har lämnats in inom den tidsfrist som föreskrivs i 14 § eller när säkerhet enligt 15 § 2 mom. krävs.

Föreslagen lydelse

15 §

Förhandlingsplikt och säkerhet för att återväxt åstadkoms

Skogscentralen kan kräva att det innan förnyelseavverkning inleds skall ställas en godtagbar säkerhet för att åtgärder enligt 8 § 2 och 3 mom. vidtas. Säkerhet kan krävas *om den som saken gäller tidigare med stöd av 20 § 2 mom. har ålagts fullgöra sin förnyelseskyldighet enligt 8 § eller om de åtgärder som avses i 8 § 2 och 3 mom. tidigare med stöd av 20 § 3 mom. har vidtagits på bekostnad av den som saken gäller.* Skyldigheten att ställa säkerhet *åligg*er den som enligt 9 § ansvarar för att återväxt åstadkoms. En säkerhet återgår inte till följd av ägarbyte eller *någon annan motsvarande förändring.*

16 §

Behandlingsförbud

Om förhandlingar som avses i 15 § inte har fått till stånd av andra orsaker än sådana som beror på skogscentralen eller om förhandlingarna inte har lett till resultat och *det finns* grundad anledning att misstänka att en planerad eller påbörjad avverkning eller åtgärd av annat slag strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan *Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen* förbjuda åtgärden (*behandlingsförbud*) tills vidare eller för en viss tid. Behandlingsförbud kan utfärdas också när anmälan om användning av skog inte har lämnats in inom den tidsfrist som föreskrivs i 14 § eller när säkerhet enligt 15 § 2 mom. krävs.

Gällande lydelse

Behandlingsförbudet utfärdas i behövlig omfattning. Ett beslut om behandlingsförbud skall vara skriftligt och omedelbart meddelas markägaren och den som innehar avverkningsrätten eller någon annan särskild rättighet. För att förstärka sitt beslut kan skogscentralen förelägga vite, på vilket viteslagen (1113/90) tillämpas. I beslutet om behandlingsförbudet kan beordras att beslutet är i kraft trots sökande av ändring, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

Skogscentralen skall upphäva sitt beslut om behandlingsförbud när grunder för ikrafthållande av förbudet inte finns.

Föreslagen lydelse

Behandlingsförbudet utfärdas i behövlig omfattning. *Ett skriftligt* beslut om behandlingsförbud skall *omedelbart delges* markägaren och den som innehar avverkningsrätten eller någon annan särskild rättighet. För att förstärka sitt beslut kan *Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen* förelägga vite, på vilket viteslagen (1113/1990) tillämpas. I beslutet om behandlingsförbud kan det beordras att beslutet *skall iakttas trots att ändring söks*, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

Landsbygdsverket skall upphäva sitt beslut om behandlingsförbud *om grunder för att utfärda förbud inte längre finns*.

16 a §

Temporärt behandlingsförbud

Om villkoren för behandlingsförbud enligt 16 § 1 mom. är uppfyllda och vägande skäl kräver det, kan skogscentralen temporärt förbjuda avverkningen eller någon annan åtgärd (**temporärt behandlingsförbud**) för högst 30 dagar.

Det temporära behandlingsförbudet utfärdas i behövlig omfattning. Ett skriftligt beslut om temporärt behandlingsförbud skall omedelbart delges markägaren och den som innehar avverkningsrätten eller någon annan särskild rättighet samt Landsbygdsverket. Beslutet om temporärt behandlingsförbud skall iakttas trots att ändring söks, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

Ett ärende som gäller temporärt behandlingsförbud skall utan dröjsmål och senast inom två veckor föras till Landsbygdsverket för avgörande. Förbudet förfaller om Landsbygdsverket inte inom 30 dagar efter att förbudet utfärdats har fattat ett sådant beslut som avses i 16 § eller hållit det temporära behandlingsförbudet i

kraft.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Skogscentralen skall upphäva sitt beslut om temporärt behandlingsförbud om grunder för att utfärda förbud inte längre finns.

20 §

20 §

Korrigerande åtgärder

Korrigerande åtgärder

Om skogscentralen och den som saken gäller inte når en överenskommelse om de korrigerande åtgärderna, kan skogscentralen ålägga den som saken gäller att vidta de åtgärder som behövs. Skogscentralen kan förstärka sitt beslut genom föreläggande av vite eller genom hot om att åtgärderna vidtas på bekostnad av den som saken gäller. På vite och hot om tvångsutförande tillämpas viteslagen.

Om skogscentralen och den som saken gäller inte når en överenskommelse om de korrigerande åtgärder som avses i 1 mom. eller om den som saken gäller inte följer överenskommelsen, kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen ålägga den som saken gäller att vidta de åtgärder som behövs. Landsbygdsverket kan förstärka sitt beslut genom att förelägga vite eller hot om att åtgärderna vidtas på bekostnad av den som saken gäller. Landsbygdsverket kan också besluta att skogscentralen skall vidta eller låta vidta de behövliga åtgärderna på bekostnad av den som saken gäller. På vite och hot om tvångsutförande tillämpas viteslagen.

När någon annan än den som saken gäller äger fastigheten eller med stöd av en särskild rättighet är berättigad att besluta om saken skall hans samtycke till överenskommelsen om korrigerande åtgärder inhämtas. Om markägaren eller den som innehar en särskild rättighet inte ger sitt samtycke till att skogscentralen ålägger den som överträtt lagen att vidta de åtgärder som behövs, kan skogscentralen besluta att den vidtar dem eller låter någon annan vidta dem på lagöverträdarens bekostnad. Kostnaderna för vidtagande av åtgärderna betalas i förväg av statens medel och de får indrivnas i utskökningsväg hos den som saken gäller i den ordning som anges i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/1961).

Om någon annan än den som saken gäller äger fastigheten eller med stöd av en särskild rättighet är berättigad att besluta om saken skall dennes samtycke till överenskommelsen om korrigerande åtgärder inhämtas. Om markägaren eller den som innehar en särskild rättighet inte ger sitt samtycke till att Landsbygdsverket ålägger den som överträtt lagen att vidta de åtgärder som behövs, kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen besluta att Landsbygdsverket eller skogscentralen vidtar dem eller låter vidta dem på lagöverträdarens bekostnad. Kostnaderna åtgärderna betalas i förväg av statens medel och Landsbygdsverket får indriva dem i utskökningsväg hos den som saken gäller så som anges i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/1961).

Gällande lydelse

23 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos länsrätten. Behörig länsrätt bestäms på basis av inom vilken länsrättsdomkrets största delen av skogsbruksmarken är belägen.

På sökande av ändring tillämpas vad förvaltningsprocesslagen (586/96) stadgar om sökande av ändring i beslut av en förvaltningsmyndighet.

Skogscentralen får genom besvär söka ändring i ett beslut som länsrätten har givit med anledning av besvär över ett beslut som skogscentralen har fattat enligt 20 §.

Föreslagen lydelse

23 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos *förvaltningsdomstolen*. Behörig *förvaltningsdomstol* är *den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvudelen* av skogsbruksmarken i fråga är belägen.

På sökande av ändring tillämpas vad förvaltningsprocesslagen (586/1996) *föreskriver* om sökande av ändring i beslut av en förvaltningsmyndighet.

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att besvära sig över beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

25 a §

Indrivning av statens fordran

Statens fordringar som avses i denna lag får indrivas i utsökningsväg utan dom eller beslut så som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

Landsbygdsverket är den myndighet som driver in statens fordringar enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag hör till Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

4.

Lag**om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 12 december 1996 om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996)
15 § 3 mom., 16 §, 28 § 1 och 2 mom., 29 § 2 mom., 30 § samt 33 § 1 mom.,
av dem 28 § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 1286/1997 och 30 § sådan den lyder
i lag 718/1999, samt
fogas till 33 § ett nytt 4 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

15 §

15 §

*Vård- och underhållsskyldighet**Vård- och underhållsskyldighet*

Om en åtgärd på grund av en försummelse som avses i 2 mom. hotar att förlora en avsevärd del av sin betydelse och markägaren inte inom den utsatta tiden har följt uppmaningen att utföra det försummade, kan skogscentralen besluta att säga upp lånet att återbetalas genast och att det för åtgärden beviljade stödet skall återbetalas helt eller delvis och att vård- och underhållsskyldigheten skall upphöra.

Om en åtgärd på grund av en försummelse som avses i 2 mom. hotar att förlora en avsevärd del av sin betydelse och markägaren inte inom den utsatta tiden har följt uppmaningen att utföra det försummade, kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen besluta att säga upp lånet att återbetalas genast och att det stöd som beviljats för åtgärden skall återbetalas helt eller delvis samt att vård- och underhållsskyldigheten skall upphöra.

Gällande lydelse

16 §

Ändring av områdesanvändningen

Om en markägare har börjat använda ett skogsförnyelseområde eller ett nyttoområde för istandsättningsdikning på ett sådant sätt att områdets användning för skogsbruksändamål till väsentliga delar förhindras, skall skogscentralen, efter att ha fått vetskap om saken, bestämma att lånet genast skall återbetalas för områdets del. Om femton år inte har förflutit sedan stödet betalats i dess helhet, kan skogscentralen bestämma att det stöd som beviljats för området, med undantag för miljöstöd enligt 19 § 1 mom., skall återbetalas till staten helt eller delvis. Vård- och underhållsskyldigheten beträffande området upphör efter att skogscentralen har fattat ett här avsett beslut. Stödet återkrävs hos den under vars tid som ägare områdesanvändningen har ändrats. Lånet indrivs hos gäldenären eller tas ur den fastighet som utgör pant, oberoende av under vems tid som ägare användningen har ändrats.

28 §

Återkrav av finansieringen

Skogscentralen skall besluta att finansieringen indras, ett redan utbetalt stöd återkrävs till staten eller ett lån sägs upp, om finansieringen har använts för något annat ändamål än den beviljats för eller om finansieringsmottagaren har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligt inverkat på beviljande eller betalningen av finansieringen eller i övrigt förfarit svikligt, till den del nämnda förfarande har inverkat på beviljande av finansieringen och på dess belopp.

Föreslagen lydelse

16 §

Ändring av områdesanvändningen

Om en markägare har börjat använda ett skogsförnyelseområde eller ett nyttoområde för istandsättningsdikning på ett sådant sätt att områdets användning för skogsbruksändamål till väsentliga delar förhindras, skall *Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen*, efter att ha fått vetskap om saken, bestämma att lånet genast skall återbetalas för områdets del. Om femton år inte har förflutit sedan stödet betalats i sin helhet, kan *Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen* bestämma att det stöd som beviljats för området, med undantag för miljöstöd enligt 19 § 1 mom., skall återbetalas till staten helt eller delvis. Vård- och underhållsskyldigheten beträffande området upphör efter att *Landsbygdsverket* har fattat ett sådant beslut som avses här. Stödet återkrävs hos den som ägde området då områdets användning ändrades. Lånet indrivs hos gäldenären eller tas ur den fastighet som utgör pant, oberoende av vem som ägde området då användningen ändrades.

28 §

Återkrav av finansieringen

Landsbygdsverket skall på framställning av skogscentralen besluta att finansieringen indras, ett redan utbetalt stöd återkrävs till staten eller ett lån sägs upp, om finansieringen har använts för något annat ändamål än den beviljats för, *finansieringsmottagaren* har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligt inverkat på *beviljandet eller erläggandet av finansieringen* eller *finansieringsmottagaren* i övrigt förfarit svikligt, till den del nämnda förfarande har inverkat på *beviljandet* av finansieringen och på dess belopp.

Gällande lydelse

Skogscentralen kan också besluta att finansieringen indras helt eller delvis eller att stödet återkrävs eller lånet sägs upp på grunder som statsrådet vid behov bestämmer närmare, om

1) finansieringen har beviljats på annars felaktiga grunder,

2) villkoren i beslutet om beviljande av finansiering eller i en handling som legat till grund för beslutet inte har iakttagits, eller

3) det finns något därmed jämförbart vägande skäl att indra eller återkräva finansieringen eller säga upp lånet.

29 §

Påföljder av återkrav

Om finansieringsmottagaren uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har försummat den vård- och underhållsskyldighet som avses i 15 § eller förfarit så som anges i 28 § 1 mom., och fyra år inte har förflutit sedan ett sådant förfarande, kan beloppet av det stöd som återkrävs eller av den ränteförmån som avses i 1 mom. höjas med högst 20 procent eller, ifall det är fråga om synnerligen grovt förfarande, med högst 100 procent.

Föreslagen lydelse

Landsbygdsverket kan på framställning av skogscentralen också besluta att finansieringen indras helt eller delvis eller att stödet återkrävs eller lånet sägs upp på grunder som vid behov bestäms närmare genom förordning av statsrådet, om

1) finansieringen har beviljats på annars felaktiga grunder,

2) villkoren i beslutet om beviljande av finansiering eller i en handling som legat till grund för beslutet inte har iakttagits, eller

3) det finns något därmed jämförbart vägande skäl att indra eller återkräva finansieringen eller säga upp lånet.

29 §

Påföljder av återkrav

Om finansieringsmottagaren uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har försummat den vård- och underhållsskyldighet som avses i 15 § eller förfarit så som anges i 28 § 1 mom., och fyra år inte har förflutit sedan ett sådant förfarande, kan *Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen höja beloppet av det stöd som återkrävs eller av den ränteförmån som avses i 1 mom. med högst 20 procent eller, ifall det är fråga om synnerligen grovt förfarande, med högst 100 procent.*

Gällande lydelse

30 §

Tvångsindrivning

Till betalning förfallna annuiteter på lån får indrivnas i utsökningsväg utan dom eller beslut i den ordning som lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961) föreskriver. Även sådan finansiering som enligt denna lag skall återkrävas till staten eller andra prestationer som skall betalas till staten får indrivnas i utsökningsväg i nämnda ordning.

33 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos länsrätten. Länsrättens behörighet bestäms enligt inom vilken länsrättsdomkrets huvuddelen av den ifrågavarande skogsbruksmarken är belägen.

Föreslagen lydelse

30 §

Tvångsindrivning av statens fordran

En till betalning förfallen annuitet på lån och sådan finansiering som enligt denna lag skall återkrävas till staten eller andra prestationer som skall betalas till staten får indrivnas i utsökningsväg utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

Landsbygdsverket är den myndighet som driver in statens fordringar enligt denna lag och förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk (1311/1996), med undantag för lånefordringar.

I fråga om debitering, uppbörd och redovisning av statens fordringar gäller vad som föreskrivs i förordningen angående debitering, uppbörd och redovisning av vissa statens penningfordringar (559/1967).

33 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av skogsbruksmarken i fråga är belägen.

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att besvära sig över beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller

Landsbygdsverkets beslut.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag hör till Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

5.

Lag**om ändring av lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 8 februari 1991 om bekämpning av insekt- och svampskador i skog (263/1991) 9 §, sådan den lyder i lag 1351/1996, och
fogas till lagen nya 9 a och 11 §, sådan den lyder i nämnda lag 1351/1996 och i lag 1146/2003, ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

9 §

Vite och hot om tvångsutförande

Om någon försummar en skyldighet som han har enligt denna lag eller ett stadgande eller en föreskrift som har utfärdats med stöd av den, kan skogscentralen genom beslut förplikta honom att vidta behövliga åtgärder. Skogscentralen kan förstärka sitt beslut genom att förelägga vite eller hot om att åtgärderna vidtas på den försumliges bekostnad.

Angående vad som avses i denna paragraf gäller i övrigt det som stadgas i viteslagen (1113/90). *Om skogscentraler gäller därvid vad som stadgas om myndighet i viteslagen.*

Föreslagen lydelse

9 §

Vite och hot om tvångsutförande

Om någon försummar *sin* skyldighet *enligt* denna lag eller *enligt en bestämmelse* eller föreskrift som har utfärdats med stöd av den, kan skogscentralen genom *sitt* beslut förplikta *personen i fråga* att vidta behövliga åtgärder. *Landsbygdsverket kan på framställning av skogscentralen förstärka skogscentralens* beslut genom att förelägga vite eller hot om att åtgärderna vidtas på den försumliges bekostnad.

Angående vad som avses i denna paragraf gäller i övrigt det som bestäms i viteslagen (1113/1990).

9 a §

Indrivning av statens fordran

Statens fordringar enligt denna lag får indrivas i utskökningsväg utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/1961).

Landsbygdsverket är den myndighet som driver in statens fordringar enligt denna lag.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §

Ändringssökande

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att besvära sig över beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag hör till Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

6.

Lag**om ändring av 21 och 22 § i lagen om skogsvårdsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 10 juli 1998 om skogsvårdsföreningar (534/1998) 22 § 3 mom. och
fogas till 21 § ett nytt 2 mom. och till 22 § ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

21 §

Ändringssökande

Utöver vad som särskilt bestäms om
 sökande av ändring, har skogscentralen rätt
 att besvära sig över beslut som
 Landsbygdsverket eller
 förvaltningsdomstolen har fattat med stöd
 av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut
 avviker från skogscentralens framställning
 eller om förvaltningsdomstolen har ändrat
 eller upphävt skogscentralens eller
 Landsbygdsverkets beslut.

22 §

Tillsyn och påföljder

22 §

Tillsyn och påföljder

Om verksamhet som strider mot denna
 lag eller med stöd av den utfärdade före-
 skrifter eller bestämmelser är av grov
 beskaffenhet eller fortsätter efter en sådan
 anmärkning som avses i 2 mom., skall
 skogscentralen förplikta vederbörande att
 iaktta föreskrifterna och bestämmelserna.
*Förpliktelsen kan förenas med vite i den
 ordning som föreskrivs i viteslagen
 (1113/1990).* I beslutet kan bestämmas att
 det skall iakttas trots att ändring har sökts,
 om inte besvärinstansen bestämmer något
 annat.

Om verksamhet som strider mot denna
 lag eller *mot föreskrifter eller bestämmelser
 som utfärdats med stöd av den till sin
 karaktär är grov eller fortsätter efter en
 sådan anmärkning* som avses i 2 mom.,
 skall skogscentralen förplikta vederbörande
 att iaktta föreskrifterna och
 bestämmelserna. I beslutet kan bestämmas
 att det skall iakttas trots att *ändring söks*,
 om inte besvärinstansen bestämmer något
 annat.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

Landsbygdsverket kan på framställning av skogscentralen förstärka skogscentralens beslut som avses i 3 mom. genom att förelägga vite enligt som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag hör till Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

7.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 30 december 1996 om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering (1349/1996) 4 §, sådan den lyder i lag 1144/2003, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

4 §

4 §

Skogscentralen beslutar om beviljande och återkrav av stöd och lån enligt denna lag.

Skogscentralen beslutar om beviljande av stöd och lån enligt denna lag. *Landsbygdsverket fattar på framställning av skogscentralen beslut om återkrav av stöd och lån enligt denna lag.*

Gällande lydelse

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av den ifrågavarande skogsbruksmarken är belägen. I fråga om ändringssökande tillämpas vad som i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om sökande av ändring i beslut av en förvaltningsmyndighet.

Föreslagen lydelse

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av den ifrågavarande skogsbruksmarken är belägen. I fråga om ändringssökande tillämpas vad som i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om sökande av ändring i beslut av en förvaltningsmyndighet.

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att besvära sig över beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag hör till Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts vid skogscentralen då lagen träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

*Bilaga 2
Utkast till förordningar*

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *upphävs* i förordningen av den 12 februari 1996 om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (93/1996) 1 § 1 mom., 7, 8, 12 a, 18 § och 19 § 2 mom.,

av dem 1 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i förordning 1274/2005, 7 och 12 a § sådana de lyder i förordning 1019/2000 samt 8 § sådana den lyder delvis ändrad i nämnda förordning 1019/2000, och

ändras 2 § 9 punkten, 8, 11, 12 och 19 §,

av dem 2 § 9 punkten sådana den lyder i nämnda förordning 1019/2000 och 11 § sådana den lyder delvis ändrad i nämnda förordning 1019/2000 som följer:

2 §

Direktionens uppgifter

En skogscentrals direktion skall

9) som högsta organ övervaka skogscentralens verksamhet, med undantag för skötseln av sådana myndighetsuppgifter som avses i 5 § 1 mom. i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/1995), samt

avsked av jord- och skogsbruksministeriet. Innan myndighetschefen utnämns skall ett utlåtande om saken begäras av skogscentralen.

Myndighetschefen utser ställföreträdare för sig själv och besätter befattningarna vid myndighetsenheten. De övriga befattningarna vid skogscentralen besätts av direktören, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

Vid besättandet av befattningar vid myndighetsenheten iakttas vad som bestäms i statstjänstemannaförordningen (971/1994) om förfarandet vid sökande och besättande av tjänster. Då någon annan befattning vid skogscentralen än en befattning vid myndighetsenheten är vakant skall detta meddelas på ett behörigt sätt.

11 §

Besättandet av befattningar

Direktören för en skogscentral väljs och beviljas avsked av direktionen. Det beslut genom vilket direktören väljs skall underställas jord- och skogsbruksministeriet. Direktörens ställföreträdare utses av direktionen. En anställd vid den myndighetsenhet som avses i 5 § 1 mom. i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral får inte utses till ställföreträdare.

Myndighetschefen utnämns och beviljas

12 §

Avgörandet av ärenden

Skogscentralens direktion avgör de ärenden som föreskrivits för direktionen. I 5 a § i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/1995) bestäms om avgörandet av de myndighetsärenden som föreskrivits för skogscentralen.

Andra ärenden än de som avses i 1 mom.

avgörs av direktören, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

De ärenden som avses i 1 mom. avgörs på föredragning. I arbetsordningen bestäms om föredragning i övriga ärenden.

Denna förordning träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *upphävs* i förordningen av den 30 december 1996 om finansiering av hållbart skogsbruk (1311/1996) 20 §, samt *ändras* 14 § som följer:

14 §

Indrivningsmyndighetens uppgifter

Den myndighet som sköter indrivningen av statens fordringar skall utöver återkrav av lån sköta indrivningen av de statliga fordringar som skall betalas med stöd av 15—17 och

28—30 § i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk.

Denna förordning träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Statsrådets förordning

om ändring av 5 § i skogsförordningen

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i skogsförordningen av den 20 december 1996 (1200/1996) 5 § som följer:

5 §

*Förutsättningar för att skyldigheten att
åstadkomma återväxt skall förfalla*

Vid prövning av huruvida den skyldighet att åstadkomma återväxt som avses i 8 § 4 mom. i skogslagen förfaller skall det beaktas huruvida åtgärder enligt 2 § som är att betrakta som rimliga har vidtagits vid en tidpunkt som ur skogsvårdssynvinkel är

riktig och huruvida tillräcklig omsorg har iakttagits därvid samt huruvida en misslyckad förnyelse har berott på en sådan förödelse i naturen som det rimligtvis inte har varit möjligt att bereda sig på i förväg.

Denna förordning träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av
förordningen förutsätter får vidtas innan
förordningen träder i kraft.